

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 33. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 25. maj 2012
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Rasmus Helveg Petersen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Finn Sørensen (EL), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser Morten Østergaard, transportminister Henrik Dam Kristensen, erhvervs- og vækstminister Ole Sohn (suppleret af kontorchef Troels B. Danielsen), handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr og europaminister Nicolai Wammen

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3169 (konkurrenceevne - forskningsdelen) den 30.-31. maj 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser punkterne vedrørende forskningsdelen, dvs. pkt. 8-10, som hører under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. De øvrige punkter på rådsmødets dagsordenen blev forelagt af erhvervs- og vækstministeren under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

Uddannelsesministeren: Der er tre sager på dagsordenen. Jeg forelægger én sag til forhandlingsoplæg. Det er dagsordenens punkt 8 om lovpakken for Horisont 2020. Forhandlingsoplægget dækker udelukkende indholdet af lovpakken. For god ordens skyld præciseres, at den nukleare del af rammeprogrammet – Euratom – ikke er omfattet af forhandlingsoplægget.

Et forhandlingsoplæg om forslaget udgiftsramme vil senere på året blive fremlagt af finansministeren.

De øvrige to sager forelægges til orientering.

Forsknings-delen:

8. Horisont 2020:

FO a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0809

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2011) 0809 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 16/1-12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 720, senest behandlet i EEU 10/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 366, behandlet i EEU 30/11-11)

FO b) Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0811

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2011) 0811 - bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 13/1-12)

KOM (2011) 0811 - bilag 1 (henvendelse af 7/12-11 fra

Teknologirådet vedr. 8. rammeprogram, Horizon 2020)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 720, senest behandlet i EEU 10/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 366, behandlet i EEU 30/11-11)

FO c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reglerne for formidling og deltagelse i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)"

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0810

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2011) 0810 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 13/1-12)

EUU alm. del (10) - bilag 238 (udkast til dansk positionspapir vedr. EU's rammeprogram)

EUU alm. del (09) - bilag 175 (inspirationskatalog om videreudvikling af EU's rammeprogram og notat med forslag til danske prioriteter)

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 137 (om udformningen af 8. rammeprogram)

Rådsmøde 3133 - bilag 5 (redegørelse vedr. rådsmøde konkurrenceevne 5-6/12-11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 720, senest behandlet i EUU 10/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 366, behandlet i EUU 30/11-12)

d) Forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation – Fremskridtsrapport

KOM (2011) 0812

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2011) 0812 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 16/1-12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 720, senest behandlet i EUU 10/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 366, behandlet i EUU 30/11-11)

Uddannelsesministeren: Kommissionen præsenterede som bekendt sit forslag til et nyt rammeprogram for forskning og innovation på Konkurrenceevnerådsmødet den 6. december 2011. Forslaget blev herefter drøftet både på det uformelle ministerrådsmøde i København den 2. februar samt igen på Konkurrenceevnerådsmødet den 21. februar.

Som jeg oplyste udvalget om i forbindelse med min forelæggelse af Konkurrenceevnerådsmødet i februar, har det været regeringens ambition at drive forhandlingerne om Horisont 2020 så langt som overhovedet muligt.

Konkret har vi arbejdet for at opnå en delvis generel indstilling på Horisont 2020 forordningen, som fastlægger programmets overordnede struktur og indhold.

Med andre ord en politisk aftale om den overordnede arkitektur af programmet – uden kobling til det overordnede budget og den flerårige finansielle ramme.

Formandskabets kompromisforslag er resultatet af flere måneders intense forhandlinger og er set fra regeringens side meget tilfredsstillende.

Vi mener, at kompromisforslaget rammer en god balance i forhold til at sikre en stærk grundforskning, tættere kobling mellem forskning og innovation samt løsning af de store samfundsmæssige udfordringer.

FO De mest centrale elementer i forhandlingsoplægget kan beskrives som følger:

Excellence fastholdes som det bærende element for forskningsfinansiering og garant for videnskabelig topkvalitet. En fra regeringens side helt central forudsætning i forhold til at styrke Europas globale konkurrencedygtighed.

Det Europæiske Forskningsråd, ERC, bevarer sin enkle struktur og autonomi, hvilket regeringen som bekendt lægger meget vægt på.

Støtten til forskningsinfrastruktur udvides til også at omfatte drift af større forskningsinfrastrukturer i verdensklasse.

Samtidig lægges op til et ambitiøst adgangsprogram med henblik på at sikre, at flest mulige excellente forskere får glæde af den europæiske forskningsinfrastruktur. Det er et fokus, som regeringen støtter og vil arbejde videre med i forhold til at sikre optimale rammevilkår.

Forslaget lægger endvidere op til en langt stærkere kobling mellem forskning og innovation med henblik på at styrke Europas industrielle lederskab. På det mere konkrete plan handler det blandt andet om, at forskningsstøtten går skridtet videre og udstrækkes til også at gælde markedsnære innovationsaktiviteter.

Forslaget lægger endvidere op til at hæve målsætningen om SMV-deltagelsen fra 15 pct. til 20 pct. i rammeprogrammet, hvilket regeringen varmt kan støtte.

Introduktionen af det såkaldte "SMV-instrument" skal sikre en større deltagelse og tværgående integration af SMV'er ved at bygge bro mellem forskningsresultater og markedsnære løsninger.

Forslaget har endvidere fokus på at styrke forskning inden for nøgleteknologier såsom IKT og materialeforskning, hvilket er en vigtig forudsætning for, at vi fortsat i Europa har forskning og viden til at optimere udvikling og produktionsprocesser.

Hvad angår den strategiske del af programmet er der tale om et vigtigt paradigmeskrift. Horisont 2020 har således fokus på at håndtere de store fælleseuropæiske samfundsmæssige udfordringer frem for smallere forskningstemaer.

Regeringen støtter denne nødvendige fokus på løsning af vores fælles udfordringer, som samtidig forudsætter en tværdisciplinær og holistisk tilgang.

I kompromisforslaget er den sjette udfordring blevet opdelt i to udfordringer. Henholdsvis en sjette udfordring med fokus på et Europa i en foranderlig verden og de deraf flydende samfundsmæssige udfordringer generelt og en syvende udfordring, nemlig i forhold til Europa som et sikkert samfund i bred forstand.

Regeringen hilser denne opsplitning velkommen, da den tydeliggør den centrale betydning, som humaniora og samfundsvidenskab fremadrettet har i Europa.

Kompromisforslaget indeholder tillige en horisontal boks, som fremhæver en række tværgående temaer, der er indtænkt i programmet. Det drejer sig om ligestilling, SMV-deltagelse og integration af samfundsvidenskab og humaniora.

Den horisontale boks er ikke udtømmende, men er som sagt alene en understregning af centrale tværgående temaer.

Reglerne for deltagelse rummer nøglen til den nødvendige forenkling. Vores forskere og virksomheder skal bruge deres tid på forskning og ikke på administration, og regeringen mener, at forslaget til regler for deltagelse bør støttes, fordi de indebærer en radikal forenkling.

Vi vil arbejde for at fastholde disse forbedringer i de kommende forhandlinger, men vi er også lydhøre overfor hensynet til at sikre en god og smidig overgang til det nye program.

Her tænker jeg særligt på, at vi måske bliver nødt til at se konstruktivt på at bevare muligheden for at beregne indirekte omkostninger under visse forudsætninger.

Jeg lægger vægt på en tæt dialog med vores forskningsinstitutioner og virksomheder om deres betingelser for at deltage i Horisont 2020.

Ved rådsmødet torsdag den 31. maj forventer jeg, at der opnås enighed om de ovennævnte punkter for så vidt angår hovedforordningen af Horisont 2020 på nær fordelingen af andelen af midlerne i programforslaget.

Fordelingen vil først blive drøftet senere i forhandlingsprocessen, da de som nævnt er koblet til det overordnede budget for programmet og dermed til forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme.

Lene Espersen syntes, regeringens tilgang var fornuftigt, og fremhævede tre punkter. For det første bør innovation og forskning have en større andel af budgettet, idet det er det, Europa skal leve af i fremtiden. Hun tilføjede, at hun godt var klar over, at det var noget, man skulle diskutere videre med finansministeren.

For det andet lægger Det Konservative Folkeparti megen vægt på det instrument, der retter sig mod de små og mellemstore virksomheder, som er dem, der er flest af i Europa, og hvor man kan skabe arbejdspladser. Markedsmodningsperioden – altså den tid, der går, fra man får en god idé, til den kan realiseres – må på en eller anden måde forkortes.

For det tredje skal man passe på, at der ikke bliver tale om et juletræ, der bliver dænget til med alle mulige emner. Der må ikke puttes alt muligt ind under overskriften horisontal vækst.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance kunne støtte forhandlingsoplægget, omend det skete med nogen bekymring. Partiet kan støtte forslaget, fordi det har et meget langsigtet perspektiv og lægger op til forenkling samt har fokus på excellence, altså videnskabelig topkvalitet.

Hun ville gerne høre uddannelsesministerens kommentarer til merværdien i forhold til vækst og konkurrenceevne. Hun pointerede, at man skal kunne følge programmet op og beregne "return on investment", sådan at vi sikrer os, at pengene bliver brugt dér, hvor de gør mest gavn.

Hun rejste spørgsmålet, hvordan vi sikrer os, at der virkelig bliver tale om en afbureaukratisering, som forskerne og virksomhederne oplever, så det ikke bliver ved de gode hensigter.

Hun spurgte, hvordan man får inddraget de små og mellemstore virksomheder, også når det drejer sig om den strukturelle opbygning af programmet.

Endelig spurgte hun, hvor uddannelsesministeren forventede, at de ekstra 20 mia. kr. skal komme fra.

Finn Sørensen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet han mente, programmet havde for meget fokus på bioenergi og for lidt på klima og CO₂-fortrængning. I øvrigt mente han, at de penge, der skal bruges på atomdelen, udelukkende skal dreje sig om afvikling af atomkraft i Europa.

Pia Adelsteen mente, AC havde en pointe, når de i deres høringssvar peger på, at nogle af de samfundsudfordringer, man prøver at tage op, ikke er specielt europæiske, men globale, og at man derfor bør inddrage tredjelande. Man har en fornemmelse af, hvad det er man vil, men man ved det ikke konkret 100 pct. endnu, men sådan er det tit inden for forskningen.

Lykke Friis gav sin fulde støtte til projektet.

Uddannelsesministeren sagde i anledning af Lene Espersens bemærkninger om innovation, at man vender tilbage til fordelingen af midlerne, når vi kender det samlede budget, men innovation bør være et tema, som gennemsyrrer hele den fælleseuropæiske forskningsindsats. Han roste Kommissionen for at have skabt et program, der binder elementerne tættere sammen.

Det er en del af det danske formandskabs ændringsforslag, at vi ønsker at øge de små og mellemstore virksomheders deltagelse. Der er forskellige finansieringsinstrumenter, og her er den risikovillige kapital vigtig.

Uddannelsesministeren var enig i, at vi må tilstræbe forenkling, og indrømmede, at det havde været svært for mange virksomheder at se sig selv i et sådant stort europæisk forskningsprojekt.

Han kunne være enig i, at der ikke skal være tale om et juletræ. I den forbindelse pegede han dog på, at den horisontale vækst ikke får sit eget budget. Han mindede om, at der på det sidste rådsmøde havde været en bred interesse for i højere grad at inddrage humaniora og samfundsvidenskaberne.

Uddannelsesministeren tog Merete Riisagers bekymringer op og sagde, at der med hensyn til merværdien er tale om en balance. Hvis der skal ske en tæt opfølgning, bliver det let meget tungt administrativt. Den evaluering, der lægges op til løbende, skulle gerne sikre, at man på det overordnede plan kan dokumentere, at der er skabt resultater. Han tilføjede, at nogle mente, vi var gået for lang i retning af forenkling.

Vi skal kunne beregne "return on investment".

Fra dansk side har vi ikke lagt skjul på, at vi er enige i prioriteringen af denne del af budgettet, men at vi ikke er enige i det samlede budgetudspil fra Kommissionen. Det vil være forkert at diskutere konkrete midler, men det er klart, at vi ønsker at opprioritere forskning og innovation på bekostning af andre budgetområder.

Uddannelsesministeren medgav Finn Sørensen, at der bliver en meget bred satsning på energi. Her er der nok tale om en reel politisk uenighed. I øvrigt gjorde uddannelsesministeren opmærksom på, at det atomare ikke er omfattet af forhandlingsoplæggene, men mange af de fælles midler på det område bruges på sikkerhed.

Samarbejde med tredjelande indgår også i den horisontale vækst, sagde uddannelsesministeren til Pia Adelsteen. Der er tradition for, at tredjelande som f.eks. Norge, bliver affilieret til programmet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens tre forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod dem.

9. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT):

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 294/2008 om oprettelse af det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0817

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2011) 0817 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat 16/1-12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 724, senest behandlet i EUU 10/2-12, punktet ikke omtalt)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om den strategiske innovationsdagsorden for EIT: EIT's bidrag til et mere innovativt Europa

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0822

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2011) 0822 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 13/1-12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 724, senest behandlet i EUU 10/2-12, punktet ikke omtalt)

Uddannelsesministeren henviste til det udsendte samlenotat.

10. Rådskonklusioner om europæiske innovationspartnerskaber

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2012) 0079, KOM (2012) 0082, KOM (2012) 0083

Rådsmøde 3169 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Uddannelsesministeren henviste til det udsendte samlenotat.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3171 (transport, telekommunikation og energi – transportdelen) den 7.-8. juni 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde transportministeren transportdelen af rådsmødet, dvs. punkterne 1-3, som hører under Transportministeriets ressort. De øvrige dagsordenspunkter på rådsmødet blev forelagt af erhvervsministeren under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

Transportministeren: Må jeg starte med at sige, at jeg var jo i udvalget op til rådsmødet den 22. marts og fik mandat på en række områder. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at det rådsmøde var helt fantastisk. Da vi sad i december, troede vi ikke på, at det kunne lade sig gøre. Jeg har måske ikke selv personligt så stor en andel i succesen; den skyldes i høj grad også den tidligere regering. Den strategi, man valgte med at forstærke rep'en for fagministerierne, har vist sig i hvert fald på transportområdet at være en god idé. Derfor nåede vi så meget, som vi nåede, den 22. marts.

Jeg skal forelægge dagsordenen for rådsmødet for EU's transportministre, der finder sted den 7. juni 2012.

Jeg skal i dag forelægge tre sager til orientering. Alle tre sager blev forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 16. marts 2012. Jeg vil derfor fatte mig i korthed og i øvrigt henvise til det tilsendte samlenotat.

Transport:

1. Forslag til forordning om fastsættelse af bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Unionens lufthavne inden for en afbalanceret strategi

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0828

Rådsmøde 3171 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0828 – bilag 2 (Supplerend grund- og nærhedsnotat af 12/1-12)

KOM (2011) 0828 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 21/12-11)

Rådsmøde 3156 – bilag 3 (forhandlingsoplæg vedr. rådsmøde nr. 3156 transport, tele og energi 22.-23/3-12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 443 (side 943 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 16/3-12)

Transportministeren: Sagen er sat på Rådets dagsorden til generel indstilling.

Formålet med forslaget er at dæmpe de uønskede effekter af flystøj i og omkring lufthavne.

Med forslaget sker der en præcisering af, at den såkaldte "afbalancerede strategi" med fire hovedelementer skal anvendes, og forslaget giver myndighederne bedre mulighed for at forbyde de mest støjende fly.

Indførelse af støjbegrænsning skal ske i en åben proces med de involverede parter.

Forordningen skal ligesom det gældende direktiv kun omfatte meget store lufthavne.

Forhandlingerne i Rådet har bl.a. fokuseret på at begrænse de administrative byrder. Derfor skal en mere detaljeret støjvurdering kun gennemføres, hvis der er behov for at indføre driftsrestriktioner i en given lufthavn.

Derudover har forhandlingerne særligt drejet sig om definitionen af de mest støjende fly, Kommissionens ret til indsigt og mulighed for at suspendere en national beslutning samt brugen af delegerede retsakter.

Der har været god fremdrift i forhandlingerne, og der synes villighed til at nå til en enighed. Jeg forventer, at vi i Rådet vil kunne opnå en generel indstilling til forslaget.

Pia Adelsteen henviste til, at da man i sin tid gav mandatet i marts måned, havde hun udtrykt lidt bekymring for, at Kommissionen kunne suspendere nationale beslutninger. Hun spurgte, om man var kommet videre med den sag.

Der står i samlenotatet, at regeringen finder det vigtigt, at forslaget ikke medfører unødige administrative byrder for luftfartsselskaber og myndigheder. Hun spurgte, hvad der er unødige byrder, og hvem der skal vurdere det.

Transportministeren beroligede Pia Adelsteen med, at der i Rådets arbejdsgruppe ikke er opbakning til forslaget om at give Kommissionen mulighed for at suspendere nationale beslutninger. Men Kommissionen kan vurdere proceduren og sige, om den er i overensstemmelse med principperne.

Han vidste ikke, hvor præcist han kunne svare på det andet spørgsmål fra Pia Adelsteen, for meget afhænger jo af øjnene, der ser. Men som udgangspunkt syntes han, det var rigtigt at pointere, at vi er imod unødigt bureaukrati.

2. Forslag til forordning om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0814

Rådsmøde 3171 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2011) 0814 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 20/12-11)

Rådsmøde 3156 – bilag 3 (forhandlingsoplæg vedr. rådsmøde nr. 3156 transport, tele og energi 22.-23/3-12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 443 (side 947, forhandlingsoplæg forelagt EEU 16/3-12)

Transportministeren: Sagen er sat på Rådets dagsorden til delvis generel indstilling.

Grunden til, at det hedder "delvis" generel indstilling er, at Rådet kun tager stilling til de finansielle og styringsmæssige principper for færdiggørelsen af Galileoprojektet og videreførelsen af Egnos.

Rådet tager derimod ikke stilling til det beløb, der skal afsættes på EU-budgettet til Galileo. Dette vil der først blive taget stilling til senere som led i de samlede MFF-forhandlinger.

Der er blandt medlemslandene generelt enighed om de overordnede rammer for etablering og drift af Galileo og Egnos. Og jeg forventer, at vi på rådsmødet vil kunne nå frem til en delvis generel indstilling.

I forhandlingerne har der navnlig været fokus på at få fastlagt en klar og entydig ansvarsfordeling mellem de involverede organer, så man sikrer en gennemsigtig og konsekvent styring af programmet.

Anvendelsen af delegerede retsakter har ligeledes været et tema under forhandlingerne. Både for så vidt angår spørgsmålet om programmernes samspil med andre satellitnavigationstjenester som programmernes sikkerhed er der i Rådet opbakning til at anvende gennemførelsesretsakter frem for delegerede retsakter.

3. Forslag til forordning om oprettelse af Connecting Europe faciliteten,

– *Fremskridtsrapport /Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0665

Rådsmøde 3171 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2011) 0665 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 1/12-11)

KOM (2011) 0665 – bilag 2 (henvendelse af 12/3-12 fra DI og CO Industri)

KOM (2011) 0665 – bilag 3 (henvendelse af 14/3-12 fra Dansk Energi)

KOM (2011) 0665 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 443 (side 948 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 16/3-12)

Transportministeren: Det forventes, at sagen kommer på Rådets dagsorden til delvis generel indstilling.

Igen her er grunden til, at det hedder "delvis" generel indstilling, at Rådet ikke tager stilling til beløbsstørrelserne på det samlede budget for Connecting Europe faciliteten og fordelingen imellem de tre sektorområder. Disse beløb fastlægges som led i forhandlingerne om de flerårige finansielle rammer for 2014-2020, som finansministeren vil forelægge til forhandlingsoplæg på et senere tidspunkt.

Der er andre dele af teksten, der heller ikke kan konkluderes på nu, idet de afhænger af de videre forhandlinger om henholdsvis finansforordningen, TEN-E-retningslinjerne samt IKT-retningslinjerne.

Via Connecting Europe faciliteten kan der ydes finansiel støtte til projekter, der udfylder hullerne i den europæiske infrastruktur inden for områderne transport, energi samt informations- og kommunikationsteknologi.

Forslaget fastlægger kriterierne for, hvilke projektyper der kan opnå EU-støtte.

Som bekendt lægger vi afgørende vægt på, at der fortsat er mulighed for at opnå TEN-T-støtte til store brugerbetalte projekter, som f.eks. Femern Bælt forbindelsen. Jeg er derfor tilfreds med, at det ser ud til, at Rådet når til enighed om at fjerne den problematiske bestemmelse desangående. Endvidere er det positivt, at Femern Bælt forbindelsen eksplicit nævnes som et af de projekter, Kommissionen har til hensigt at støtte finansielt i perioden 2014-2020.

Jeg er desuden på transportområdet glad for, at forhandlingerne går i retning af at indføre nogle særligt høje støtteprocentsatser for grænseoverskridende infrastrukturprojekter og projekter, der bekæmper flaskehalse, sådan som Kommissionen har foreslået det.

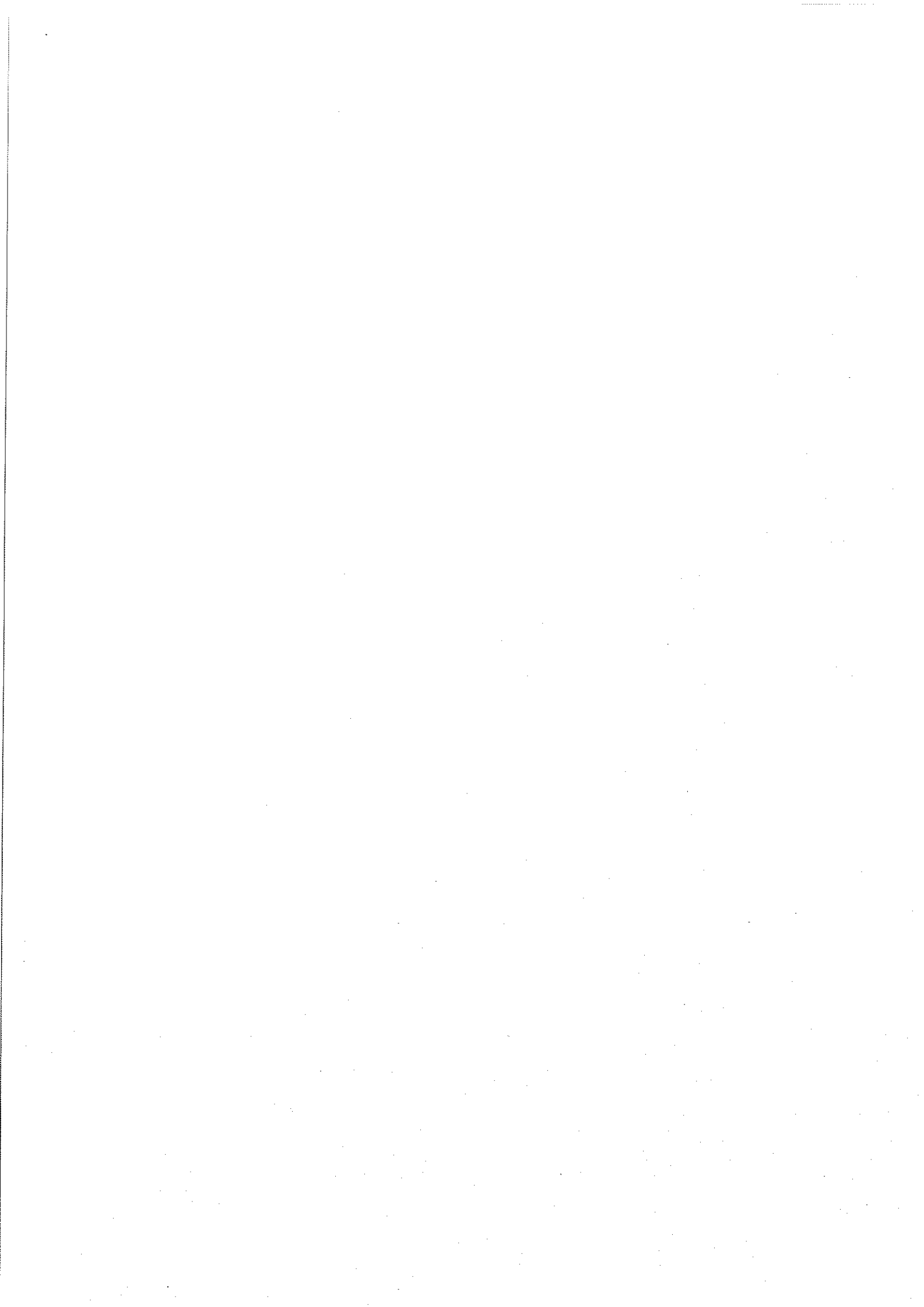
Lykke Friis var umiddelbart blevet glad, da hun læste samlenotatet vedrørende Connecting Europe faciliteten, men hun vidste ikke, om hun kunne vedblive at være glad. Da man drøftede sagen i februar, stod der i samlenotatet at 9. februar, at regeringen syntes, at stigningen burde være væsentligt lavere end det forslag,

der var kommet fra Kommissionen. Nu står der, at regeringen støtter Connecting Europe faciliteten inden for en samlet set ansvarlig ramme. Det kunne man opfatte sådan, at den kritik, der var fremført fra oppositionen, havde båret frugt, og at regeringen havde indset, at den politik, der er tale om her, er så vigtigt, at man ikke skal lægge sig fladt ned på forhånd og skære ned. Men skal det opfattes sådan?

I øvrigt pegede Lykke Friis på, at forslaget godt kunne gå hen og blive en overskudsforretning for Danmark, jævnfør hvad der står i samlenotatet om Femern Bælt. Det er jo vigtigt, idet det ikke er 100 procent sikkert, at Danmark kan få en rabat på 1 mia. kr.

Transportministeren pegede i svaret til Lykke Friis på, at det er finansministeren, der forhandler om den generelle økonomiske ramme, men regeringen har hele tiden sagt, at vi er påpasselige, når det gælder den europæiske økonomi, men regeringen vil gerne være med til at styrke transportområdet.

Med hensyn til hvad vi kan få ud af det, kan vi i hvert fald få det ud af det, at støttemulighederne til Femern Bælt projektet er kommet meget tættere på. Transportministeren kunne ikke sige, hvor meget vi kan få, men vi har hele tiden arbejdet for, at Femern Bælt kunne få støtte. Man har måske ikke alle steder i Europa forstået den danske model med en kombination af brugerbetaling og statsgaranti. Derfor har vi afholdt en konference i København om finansiering af infrastrukturprojekter, hvor rigtig mange lande og beslutningstagere var til stede. Transportministeren var meget tilfreds med, at Femern Bælt bliver specifikt nævnt af Kommissionen som et projekt, der har en europæisk merværdi.

FO 2. Forslag til program for SMV'ers konkurrenceevne (COSME)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0834

Rådsmøde 3169 – bilag 2 (samlenotat side 18)

KOM (2011) 0834 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 22/12-11)

EUU alm. del (10) – bilag 227 (Det konsoliderede danske høringssvar af 7/2-11 til Kommissionen vedr. et nyt konkurrenceevne- og innovationsrammeprogram (2014-2020))

Erhvervsministeren: Den første sag, jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, er forslaget til program for små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på delvis generel indstilling, da programmet er en del af EU's kommende budget for 2014-2020, som forventes forhandlet endeligt på plads på et senere tidspunkt.

De konkrete budgetmæssige rammer for programmet forelægges derfor på et senere tidspunkt af finansministeren i forbindelse med det samlede forslag til EU's finansielle rammer i perioden 2014-2020.

Denne forelæggelse omhandler således prioriteringen af de afsatte midler til et program for små og mellemstore virksomheder.

I programmet lægger Kommissionen op til, at der bruges ca. 19 milliarder kroner i perioden 2014-2020 på at styrke de europæiske virksomheders vækst, konkurrenceevne og bæredygtighed og fremme iværksætterkulturen.

I programmet foreslår Kommissionen, at dette sker via fire hovedinitiativer.

For det første ved at fremme rammebetingelserne for virksomheders konkurrenceevne og bæredygtighed i EU.

For det andet ved at forbedre små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering.

For det tredje ved at forbedre adgangen til markeder både i EU og globalt.

Og for det fjerde ved at fremme iværksætterkulturen i EU.

Regeringen kan overordnet støtte samtlige fire hovedinitiativer, da de bidrager til at fremme små og mellemstore virksomheders vækstvilkår og globale konkurrenceevne.

Det er særligt de små og mellemstore virksomheder, der er blevet påvirket af den økonomiske krise.

Regeringen synes, det er positivt, at Kommissionen via dette program styrker anerkendelsen af det særlige behov, som disse virksomheder har.

Hvad angår rammebetingelser for små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og bæredygtighed fokuserer programmet for eksempel på internatio-

naliserings af klynger og virksomhedsnetværk ved blandt andet at udveksle bedste praksisser på tværs af landene.

Hvad angår forbedrede finansieringsmuligheder for små og mellemstore virksomheder fokuserer programmet særligt på finansiering af virksomheders vækst gennem bedre adgang til risikovillig kapital og nye lånemuligheder for virksomhederne.

Hvad angår forbedret markedsadgang fokuserer programmet særligt på Enterprise Europe Netværket, som er et netværk af organisationer, hvor virksomheder kan finde hjælp til at udnytte det indre marked bedst muligt og få adgang til vækstmarkeder uden for Europa.

For eksempel kan virksomhederne få skræddersyet assistance i forbindelse med deres internationale udviklingsaktiviteter samt rådgivning om deres støttemuligheder via forskellige EU-programmer.

Og sidst hvad angår iværksætterkulturen i EU lægger programmet op til, at iværksætteri fremmes med særlig fokus på nye, unge og kvindelige iværksættere, for eksempel ved at understøtte bedre adgang til uddannelse i iværksætteri i medlemslandene.

I forbindelse med fordelingen af programmets budget på de fire områder har regeringen arbejdet for, at indsatsområdet om adgang til kapital prioriteres, da det særligt er adgang til finansiering, som små og mellemstore virksomheder har brug for.

I forslaget lægges der op til, at programmets budget fordeles på de fire hovedinitiativer sådan, at indsatsområdet for adgang til kapital forventes at udgøre lidt over halvdelen af budgettet, hvilket vil sige ca. 11 milliarder kroner, og at programmets resterende budget vil blive fordelt på de øvrige tre hovedinitiativer.

Regeringen har desuden arbejdet for, at omkostningerne ved at administrere programmet minimeres, og at programmet fokuserer på at levere merværdi.

Derudover har regeringen arbejdet for, at turismesektoren vægtes på lige fod med andre sektorer, og at programmet anerkender turismesektorens positive vækstpotentiale.

Sidst har man fra regeringens side arbejdet for, at forhandlingerne om programmet ikke på forhånd fastlægger konkrete elementer i forhold til forhandlingerne om EU's kommende budget for 2014-2020.

FO Regeringen kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Lykke Friis kom først med den generelle bemærkning, at hun glædede sig over, at regeringen trods begejstringen for Hollande har fastholdt den hidtidige politik om ikke at støtte ufinansierede vækstpakker og ikke at skabe vækst "på klods", men fokusere på det indre marked. På baggrund af de mange hørings svar, som udtrykker bekymring for, at reglerne på nogle punkter bliver mere bureaukratiske, opfordrede hun regeringen til, så længe vi sidder i formandsstolen, at tage hånd om disse bekymringer.

Initiativet vedrørende de små og mellemstore virksomheder er i sig selv glimrende, men Lykke Friis spurgte, hvordan det er koblet sammen med den dagsorden, der diskuteres op til topmødet i juni om at give den europæiske investeringsbank mulighed for at give støtte til små og mellemstore virksomheder.

Pia Adelsteen ville gerne vide, om der foreligger en evaluering af det eksisterende program, og pegede på, at man i nogle af høringssvarene sagde, at man skulle passe på med ikke at brede det for meget ud, men koncentrere sig om kerneområdet, så man tager hensyn til, hvad der virker, og hvad der ikke virker, når man laver et nyt program.

I samlenotatet står der, at potentielle kandidatlande i EU, når særlige betingelser er opfyldt, også kan få penge fra dette program. Hun spurgte, om det betyder, at det er EU's medlemslande, der skal finansiere det.

Pia Adelsteen henviste til, at man i en del af høringssvarene peger på, at de administrative byrder bør reduceres, og spurgte, hvad erhvervsministeren konkret vil gøre for, at dette sker.

Merete Riisager syntes, der var nogle udmærkede ting i programmet, men der var også en række dårlige ting. Liberal Alliance ender med ikke at støtte forhandlingsoplægget, fordi konkurrenceevnen ikke styrkes gennem et sådant program. Det fortvivlende er, at der er nogle ting, som forringer rammevilkårene for de små og mellemstore virksomheder. F.eks. vil den omvendte bevisbyrde i legetøjsdirektivet gøre det svært for en hel masse små producenter at bevise, at deres legetøj ikke er farligt.

Merete Riisager spurgte, hvordan erhvervsministeren ser på bæredygtighed i forhold til konkurrenceevne.

Det faldt hende lidt for brystet, at man specielt vil gøre noget for kvindelige iværksættere.

Lene Espersen syntes i modsætning til Liberal Alliance, det var et godt forslag. Noget af det, der var godt ved programmet, var, at det byggede på "best practice". Det problematiske ved det er de administrative byrder. Derfor opfordrede hun erhvervsministeren til at overveje – også efter at vi ikke har formandskabet mere – hvordan man kan reducere de administrative byrder.

Hun var glad for, at regeringen vælger at tage turismesektoren med, idet den er vigtig i den del af Danmark, hvor der måske ikke er så mange andre erhvervsaktiviteter.

Finn Sørensen syntes, det var noget underligt noget at bruge penge på, og var imod den erhvervsstøtte, der ligger i forslaget. Hvis man endelig skal støtte små og mellemstore virksomheder, er det noget, vi skal træffe beslutning om i Danmark. Han henviste til, at Finansrådet peger på, at man i stedet for at etablere nye instrumenter bør kanalisere nye EU-midler ind i eksisterende nationale ordninger.

Erhvervsministeren forstod godt de bekymringer, som ligger i mange af høringssvarene, og som de fleste af ordførerne havde nævnt, nemlig at man gør tingene mere komplekse og alt for bureaukratiske. Her er der nok tale om en kulturforskel mellem den nordlige og den sydlige del af Europa. Vi vil gerne gøre

tingene mere enkle og gerne have fælles regler, mens man i de sydlige lande gerne vil have flere regler for at sikre, at tingene foregår korrekt. Når man så skal lave et kompromis, ender det ofte med, at man får noget, der er værre.

Der er overvejelser om at give de små og mellemstore virksomheder bedre muligheder for at få kapital fra den europæiske investeringsbank, men det er ikke i forhold til dette program, sagde erhvervsministeren til Lykke Friis.

Det bliver ikke erhvervsministeren i Danmark, der kommer til at bestemme, hvem der skal have pengene. Der bliver stillet nogle midler til rådighed, som danske banker og Vækstfonden vil kunne søge, og så foregår fordelingen ud fra saglige kreditvurderingshensyn.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at hvis en dansk virksomhed vil udføre en opgave i et tredjeland, så kan den danske virksomhed søge. Det er ikke tredjelandet, der søger.

Lykke Friis sagde, at erhvervsministeren svar var lige ved at gøre hende til EU-skeptiker. Hun appellerede til erhvervsministeren om i slutfasen at koncentrere sig om at skabe vækstpotentiale.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance er skeptisk over for erhvervsstøtte. Det er ikke erhvervsstøtte, som skal skabe vækst; det er en forbedring af rammevilkårene.

Erhvervsministeren sagde til Lykke Friis, at det danske formandskab arbejder for, at reglerne bliver så enkle som overhovedet muligt. Han havde blot forsøgt at give et billede af, hvordan EU nogle gange fungerer.

Pia Adelsteen kunne efter de svar, hun havde fået, ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

FO 3. Alternativ og online tvistløsning i forbrugersager

– Generel indstilling

KOM (2011) 0793, KOM (2011) 0794

Rådsmøde 3169 – bilag 2 (samlenotat side 27)

KOM (2011) 0793 – bilag 2 (Opdateret grund- og nærhedsnotat af 13/2-12)

KOM (2011) 0794 – bilag 2 (Opdateret grund- og nærhedsnotat af 13/2-12)

EUU alm. del (10) – bilag 326 (regeringens hørings svar af 23/3-11)

EU-note (11) – E 22 (notat af 7/2-12 om tolv forslag til fremme af vækst og beskæftigelse i EU)

Rådsmøde 3169 – bilag 3 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 23/5-12)

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er de to retsakter om alternative og online tvistløsninger i forbrugersager – også kaldet ADR og ODR.

Sagerne er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en generel indstilling.

Begge forslag har til formål at beskytte forbrugerne ved at sikre bedre mulighed for at klage både på hjemmemarkedet og ved køb på tværs af landegrænserne i EU.

For at skabe et digitalt indre marked i EU er det vigtigt, at forbrugerne føler sig trygge nok til at handle på internettet i andre EU-lande.

Mange forbrugere ved ikke i dag, hvor de kan henvende sig, hvis de har handlet via internettet i et andet EU-land, og varen ikke bliver leveret.

Hovedformålet med forslagene er derfor for det første at sikre, at forbrugere i alle EU-lande kan klage over deres køb, og for det andet at sikre faste rammer for kvalitet i klagebehandlingen.

Forslagene skaber herudover en såkaldt online platform, hvor man kan klage over grænseoverskridende køb på internettet, således at klagerne bliver sendt videre til de relevante klagenævn i de forskellige EU-lande.

I Danmark er det Forbrugerklagenævnet samt en række private ankenævn.

I Danmark har vi i modsætning til nogle andre EU-lande et veludviklet klagesystem, som fungerer som et godt alternativ til en domstolsbehandling, og vi har i forhandlingerne lagt vægt på at kunne opretholde vores nuværende velfungerende klagesystem.

Omvendt vil forslagene i nogle EU-lande åbne op for, at forbrugerne kan få adgang til at klage på en række områder.

Regeringen har derfor arbejdet for, at der på den ene side sikres gode kvalitetskrav til de eksisterende systemer i EU, og på den anden side at det sikres, at klagesystemer kan etableres i alle medlemslandene.

Regeringen har i den forbindelse lagt afgørende vægt på, at afgørelser, der vil blive truffet i godkendte klagenævn, kan være bindende for den virksomhed, som forbrugeren har klaget over.

Ifølge forslaget er det op til hvert enkelt medlemsland at bestemme, hvorvidt de vil have bindende afgørelser eller ej. Det betyder, at afgørelserne i nogle lande vil være bindende, mens de i andre lande ikke er.

I Danmark er det sådan, at hvis virksomheden, som forbrugeren har klaget over, ikke reagerer på klagenævnets afgørelse inden for 30 dage, kan forbrugeren få håndhævet afgørelsen.

Forslagene kræver ikke, at klagesystemer i alle EU-lande skal indrettes i lighed med det danske, men der lægges op til, at krav fastlagt i national lovgivning kan fastholdes.

Regeringen har lagt vægt på, at det ikke bør være muligt for erhvervsdrivende at klage over forbrugere, ligesom regeringen har lagt vægt på, at medlemsstaterne kan bibeholde eller fastsætte procedureregler for behandling af klagerne, herunder beløbsgrænser for hvad der kan klages over, som vi kender det i det danske klagesystem.

Specifikt for beløbsgrænsernes vedkommende er det vigtigt, at der sikres en balance mellem på den ene side en klagegenstands værdi og på den anden side de udgifter, der er forbundet med behandlingen.

Regeringen har i forhandlingerne også lagt vægt på, at tidsfristerne tillader tilstrækkelig tid til at behandle klagesagerne, således at det ikke grundet meget korte tidsfrister udelukkes f.eks. at kunne få varen undersøgt og parterne hørt.

Der er enighed blandt medlemslandene om, at der skal være en tidsfrist på 90 dage, hvilket skal gælde for både alternativ tvistløsning og online tvistløsning.

Derudover ønsker flertallet af medlemslandene, at tidsfristen først skal beregnes fra det tidspunkt, hvor sagen er fuldt oplyst, og at det skal være muligt at fravige fristen, hvis der er særlige grunde hertil. Den løsning mener jeg, vi kan være tilfredse med.

Regeringen har endvidere arbejdet for at sikre en balance med hensyn til, hvilke oplysninger den erhvervsdrivende skal give information om, således at vi ikke skaber unødige byrder for erhvervslivet med forslaget. Det vil sige hvad og på hvilken måde den erhvervsdrivende skal informere om, hvilke klagemuligheder man som forbruger har.

Der er i forslaget indsat et princip – legalitetsprincippet – som sikrer, at forbrugeren ved grænseoverskridende sager ikke risikerer at bliver stillet dårligere, hvis der tale om en bindende afgørelse, end i en national sag. Forslaget garanterer altså ikke, at man får en klage behandlet efter danske regler, men det foreskriver,

at en forbruger ikke må blive stillet dårligere, end forbrugeren er i sit eget hjemland, når der er tale om bindende afgørelser.

Flere har i høringen peget på behovet for ændringer i forslagene, og præcist disse ændringer har vi i vid udstrækning imødekommet gennem forhandlingerne.

Forslagene er, som jeg ser det, et første skridt på vejen til at styrke tilliden til handel på internettet og god klageadgang på hjemmemarkedet i de enkelte EU-lande.

FO Regeringen kan på den baggrund støtte forslaget.

Pia Adelsteen pegede på, at nogle af høringssvarene viser, at der måske er et problem med retssikkerheden. Hun var med på, at de erhvervsdrivende på en hjemmeside skulle oplyse forbrugerne om klagemulighederne, men at fastsætte, at det også skal skrives på regninger og kontrakter, kan kun folk finde på, som ikke lever i virkeligheden.

Hun var imod, at Kommissionen får kompetence til at ændre på de krav vedrørende den elektroniske klagemulighed, som direktivet opstiller.

Hun var bekymret for de mange milliarder kroner, forslaget kunne komme til at koste den danske stat. Vi taler om i størrelsesordenen 20 mio. kr., hvis vi nedlægger de ting, vi har i forvejen, men hvis det skal være oveni, kan vi komme op på 100 mio. kr.

Det virker, som om Forbrugerrådet decideret er imod.

Alt i alt mente Pia Adelsteen, det var et håbløst forslag.

Merete Riisager mindedes, at tvistløsningen var noget af det, statsministeren fremhævede, sidst hun var i Europaudvalget. Hun syntes, det var fortvivlende, at det var sådan en sag, regeringen fremhævede som noget, formandskabet havde fokus på, når Europa er i krise, og at Danmark er gået i stå

Høringssvarene er meget kritiske. Bl.a. Finansrådet peger på, at der er retssikkerhedsproblemer, og Forbrugerrådet betegner forslaget som utidssvarende.

Vi har et velfungerende system i Danmark, og nu bliver der lagt noget oveni.

Merete Riisager spurgte, om det virkelig skal være sådan at alle EU-sprogene skal fungere i dette system.

Lene Espersen syntes, hele ideen i forslaget, nemlig at give forbrugerne en bedre mulighed for at klage, er god. Det havde dog gjort et stort indtryk på hende, at høringssvarene var så negative. Forbrugerrådet efterlyser en arbejdsgruppe, og Finansrådet peger på, at man frygter for retssikkerheden. Det havde hun lidt svært ved at forstå, idet det fremgår af forslaget, at det skal være et supplement til de eksisterende klagesystemer. Dansk Erhverv siger, at hvis man klager over et produkt, f.eks. en sko, så skal man sende skoen tilbage, så det kan blive undersøgt, hvad der er i vejen. Man må gennemtænke, hvordan det kommer til at virke i praksis.

Det Konservative Folkeparti kan give erhvervsministeren det ønskede mandat, men det er under forudsætning af, at man tager de nævnte praktiske problemer op.

Finn Sørensen stillede op i køen af meget kritiske spørgere. Han anbefalede regeringen at tilslutte sig det forslag, der ligger fra Forbrugerrådet om at nedsætte en arbejdsgruppe, der kan afdække problemerne og vurdere konsekvenserne for Danmark. På baggrund af de kritiske høringssvar undrede det ham, at regeringen var så positiv.

Han var enig med regeringen i, at det ikke bør være muligt for erhvervsdrivende at klage over forbrugere.

Erhvervsministeren sagde, at meget af den kritik, der har været i høringssvarene, er noget, vi har taget med i vort arbejde, så de kompromisforslag, der foreligger, i højere grad skulle betrygge forbrugere.

Det system, vi har herhjemme med de mange private ankenævn, kan fortsætte.

Kontorchef Troels B. Danielsen oplyste, at der havde været nedsat en følgegruppe med Konkurrencestyrelsen for bordenden, som har inddraget alle interessenterne. Som erhvervsministeren sagde, har vi lagt afgørende vægt på, at man opretholder de bindende afgørelser. På den ene side vil vi sikre, at man kan bevare de velfungerende klagesystemer, man har i de enkelte lande, herunder i Danmark, i uændret form. På den anden side har vi ville sikre, at borgerne i andre EU-lande fik mulighed for at klage over varer, de har købt over internettet. Alle de bekymringer, der er givet udtryk for fra Forbrugerrådet og Dansk Erhverv, er der taget hensyn til. Danmark var i øvrigt ikke det eneste land, som havde bekymringer. De alternative tvistløsningssystemer er skruet meget forskelligt sammen i de forskellige lande. I nogle delstater i Tyskland er det f.eks. præsterne, der står for mediationen. I nogle lande har man slet ikke sådanne systemer.

ODR handler om at tilvejebringe en online platform. Det er ikke Kommissionen, der bestemmer, hvad der skal stå i disse formularer, men i samarbejde med ekspertgruppen diskuterer man, hvordan de skal se ud. Der vil selvfølgelig også være en dansker i ekspertgruppen. ADR handler om de retslige rammer, som gør, at man ikke behøver gå til domstolene, når man køber f.eks. sko over internettet.

Merete Riisager syntes, det var problematisk, når man kunne læse kritiske høringssvar fra bl.a. Finansrådet og Forbrugerrådet, at få at vide fra erhvervsministeren, at de nu har en helt anden holdning. Derfor blev hun nødt til at fastholde sin modstand mod forhandlingsoplægget.

Pia Adelsteen beklagede sig også over, at samlenotatets gengivelse af høringssvarene åbenbart var forældet. Så kan man jo ikke bruge høringssvarene til noget.

Hun spurgte, om Kommissionen får kompetence til at ændre på de krav, der er i de elektroniske klageformularer. Kan den f.eks. bestemme, at de kun skal være på ét sprog?

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at formularerne bliver på alle landenes sprog.

Pia Adelsteen kunne efter de svar, hun havde fået, ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden nævnte, at hvis der kom nye oplysninger, kunne regeringen godt fremsende notater, efter at samlenotatet var udarbejdet. Det kunne f.eks. ske, hvis høringssvarene ikke længere var dækkende.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

FO 4. Forbrugerprogram 2014-2020

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2011) 0707

Rådsmøde 3169 – bilag 2 (samlenotat side 51)

KOM (2011) 0707 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 14/12-11)

Rådsmøde 3169 – bilag 3 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 23/5-12)

Erhvervsministeren: Den tredje og sidste sag, jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er Kommissionens forslag til et forbrugerprogram.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventes vedtaget som et A-punkt på et kommende rådsmøde.

Forbrugerprogrammet er ligesom programmet for små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne en del af forhandlingerne om EU's kommende budget 2014-2020. De budgetmæssige rammer for forslaget forelægges på et senere tidspunkt af finansministeren.

Denne forelæggelse omhandler således retningslinjerne for prioriteringen af de afsatte midler til forbrugerprogrammet.

Forslaget lægger op til, at der bruges ca. 1,4 milliarder danske kroner i perioden 2014-2020 på forbrugerbeskyttelsesområdet. Midlerne skal understøtte Kommissionens forbrugerpolitiske program, som skal efterfølge det nuværende europæiske forbrugerhandlingsprogram, der udløber ved udgangen af 2013.

Forslaget opstiller en række målsætninger og en liste over aktiviteter på forbrugerområdet i relation til sikkerhed, information og uddannelse, rettigheder og klageadgang samt håndhævelse, som man ønsker at støtte i den kommende budgetperiode.

Programmet er i overensstemmelse med regeringens målsætninger om at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser samt at fremme deres ret til information, uddannelse og til at organisere sig med henblik på at beskytte deres interesser.

FO Regeringen kan tilslutte sig, at indsatsen for forbrugerbeskyttelse på europæisk plan fortsættes i form af det foreliggende handlingsprogram.

Samtidig kan regeringen generelt tilslutte sig programmets målsætninger og indsatsområder, som er i tråd med den danske forbrugerpolitik.

Pia Adelsteen spurgte i relation til de fire specifikke målsætninger, man opstiller, om landene ikke kan overvåge det selv.

Der står, at man skal give forbrugerne bedre uddannelse. Betyder det, at de skal gå i skole? I Danmark ved vi, at vi starter med at gå ned i butikken og brokke os, og hvis det ikke virker, kan vi ringe til Forbrugerrådet. Det er klart, at forbrugerne

skal informeres, men det foreliggende forslag syntes Pia Adelsteen var totalt tabeligt.

Der står, at man skal styrke forbrugernes rettigheder særlig gennem lovgivning og ved at forbedre adgangen til at klage. Hun ville gerne vide, hvor præcist det vil forbedre adgangen til at klage i Danmark.

Der står, at det nye program skal tage højde for nye samfundsmæssige udfordringer og behovet for udvikling hen imod mere bæredygtige forbrugsmønstre. Hvad betyder det?

Merete Riisager ville gerne have lidt flere informationer om programmet. Hvad menes der med, at forbrugerne skal uddannes, og hvad vil det koste? Hvad er det præcis for nogle rettigheder, der skal styrkes? Merete Riisager var bange for, at man laver en meget bureaukratisk forbrugerdaysorden, som går stik imod SMV-daysordenen.

Finn Sørensen var nok en anelse mere positiv end de andre ordførere, idet han betragtede forslaget som et forsøg på at styrke forbrugernes rettigheder, selv om det nok er lidt luftigt.

Han havde det tekniske problem, at forbrugerprogrammet henviser til det forslag om online tvistløsning, som han havde taget stærk afstand fra. Derfor vidste han ikke, om det var teknisk muligt at skille de to forhandlingsoplæg ad.

Erhvervsministeren mente i svaret til Pia Adelsten, man skulle oversætte "uddannelse" af forbrugerne til "forbrugeroplysning". Det er ikke sådan, at forbrugere skal gå i skole, før de kan gå ud og handle.

Erhvervsministeren svarede på Finn Sørensens tekniske spørgsmål, at forbrugerprogrammet og tvistløsningsprogrammet er to selvstændige forslag.

Merete Riisager savnede stadig nogle informationer om, hvad det er for regler, vi taler om. Hvad mener man f.eks., når man taler om truslen fra digitaliseringen og social udstødelse, og hvad har det med forbrugerrettigheder at gøre?

Pia Adelsteen kunne efter de svar, hun havde fået, ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

5. Direktiv om offentlige indkøb

– *Orienterende debat og fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0896

Rådsmøde 3169 – bilag 2 (sammenfatning side 57)

KOM (2011) 0896 - bilag 5 (udtalelse fra Kommunaludvalget af 22/3-12)

KOM (2011) 0896 - bilag 3 (opdateret grund- og nærhedsnotat af 24/2-12)

KOM (2011) 0896 - bilag 4 (henvendelse fra DANVA vedr. udbudsreglernes håndtering af spildevandsselskaber 27/2-12)

EU-note (11) – E 24 (notat af 9/2-12 om udbudsdirektivet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 437 (side 741, senest behandlet i EUU 10/2-12)

Erhvervsministeren: Den næste sag, som jeg vil nævne til orientering, drejer sig om revisionen af udbudsdirektivet.

Sagen er på rådsmødet til fremskridtsrapport og orienterende debat. Det er anden gang under det danske EU-formandskab, at vi har sagen på dagsordenen og jeg orienterede udvalget om sagen den 10. februar i år.

Formålet med revisionen af udbudsdirektivet er at øge effektiviteten i offentlige indkøb ved at gøre reglerne mere enkle og fleksible, hvilket vi støtter fra regeringens side.

Regelforenkling er noget, der er efterspurgt af både de offentlige myndigheder og virksomhederne, da det vil medvirke til at sænke transaktionsomkostningerne for både køber og sælger i forbindelse med udbudsforretningen.

Herudover skal revisionen gøre det lettere at anvende den offentlige efterspørgsel til at forfølge politiske hensyn i forhold til eksempelvis miljøbeskyttelse, innovation og social inddragelse.

Sagen er en høj prioritet for det danske EU-formandskab, og forhandlingerne skrider fornuftigt frem, selv om der fortsat er et stykke vej til målstregen.

Der er grundlæggende tale om en meget omfattende revision af udbudsdirektivet, der ændrer de nuværende regler på en lang række områder. Jeg vil ikke gennemgå forslaget i detaljer, men koncentrere mig om et par områder, hvor der er opnået fremskridt i forhandlingerne over de sidste 5 måneder.

Det drejer sig blandt andet om adgangen til forhandling og dialog i offentlige udbud.

Som det er i dag, er forhandling og dialog mellem køber og leverandør kun tilladt i undtagelsestilfælde. Dette gør det i mange situationer svært at opnå den bedste kvalitet og service for pengene.

I det nuværende kompromisforslag lægges der op til en udvidelse af denne adgang, således at forhandling og dialog tillades ved alle indkøb, bortset fra indkøb af standardiserede produkter og løsninger.

Et andet emne, der er ved at være enighed om, er forenklingen af direktivets nuværende opdeling af tjenesteydelser.

I det nuværende kompromisforslag lægges op til at afskaffe opdelingen i såkaldte A- og B-ydelser. I stedet oprettes en særlig ordning for visse tjenesteydelser med en tærskelværdi på ca. 3,7 millioner kroner. Tjenesteydelserne i denne særlige ordning bliver mødt med mindre byrdefulde krav i forhold til gennemsigtighed og procedurer. Der er ikke opnået endelig enighed om, hvilke tjenesteydelser der skal indeholdes i ordningen, men som forslaget ligger nu, drejer det sig om det sociale område, uddannelsesområdet, kulturområdet og hotel- og restaurationsydelser.

Herudover har der i forhandlingerne været grundlæggende enighed om at forkorte tidsfristerne i indkøbsprocedurerne, at øge muligheden for at købe grønt og socialt, samt at give den indkøbende myndighed større fleksibilitet, så unødvendige administrative krav undgås.

Endelig er der også ved at være enighed om at nedsætte dokumentationsomkostningerne gennem indførelse af egenerklæringer, smidiggørelse af bestemmelserne vedrørende offentlige indkøbsfællesskaber og indførelse af en procedure målrettet mod innovative offentlige indkøb.

På rådsmødet vil to af de tilbageværende spørgsmål blive drøftet. Det drejer sig om brugen af såkaldt elektronisk udbud og spørgsmålet om, hvilke krav der skal stilles til medlemsstaternes kontrol og rapportering.

Som sagt er forhandlingerne godt undervejs, men det er klart, at i sådanne forhandlinger er man ikke endeligt enige om noget, før man er enige om det hele.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at udbyder og tilbudsgiver skulle kunne forhandle, men spurgte, om man ville sætte tærskelværdien op.

Hun ville gerne vide, hvor mange af de offentlige indkøb der egentlig går på tværs af landegrænserne, idet hun mente, at der er meget få udenlandske virksomheder, som byder ind på danske opgaver. Hun havde svært ved at se, at tømrer Hansen i Slangerup skulle give et bud på at lave et tag i Spanien.

Hun spurgte, hvad målet er med et forslag om, at hvis udbuddet er på 10 mio. kr., må de virksomheder, der må komme med bud på opgaven, ikke have en omsætning på mere end 3 gange udbuddets størrelse.

Merete Riisager spurgte, hvad status er for udbudsdirektivet, og ville gerne vide, om man havde tænkt på innovation.

Lene Espersen var bange for, at man bare vil gøre tingene mere kompliceret, og spurgte, hvad vi vil gøre for at forenkle proceduren.

Finn Sørensen var grundlæggende meget kritisk over for forslaget, idet han ikke brød sig om, at EU skulle regulere offentlige indkøb. Han troede ikke på, at det blev mindre bureaukratisk end det nuværende system. Som eksempel herpå nævnte han forslaget om at opdele offentlige kontrakter.

Enhedslisten er helt enig med regeringen i, at det er helt afgørende, at der er mulighed for at fastholde forbuddet mod social dumping og at indføre arbejdsklausuler.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at regeringen i stedet for at prøve at ændre på tærskelværdierne havde fokuseret på at forenkle reglerne. Det er lettere at komme igennem med.

Vi vil gøre det lettere at finde innovative løsninger, sagde erhvervsministeren til Merete Riisager.

Med hensyn til forslaget om at opdele de offentlige indkøb i mindre portioner sagde erhvervsministeren til Finn Sørensen, at der er tale om en afvejning. Man kan også risikere at få kritik, hvis man gennemfører kæmpestore udbud. Som et eksempel – der ikke havde noget med udbudsdirektivet at gøre – nævnte erhvervsministeren, at da man på Bornholm skulle bygge et nyt plejehjem, havde man lavet en stor enhedsentreprise. Med det resultat at ingen bornholmske virksomheder ville give sig i kast med opgaven. Det bliver en lille smule mere bureaukratisk, men så er der til gengæld mulighed for at få de lokale håndværkere med.

Eva Kjer Hansen forstod, at det ikke havde været en dansk prioritet at få hævet tærskelværdierne. Hun var en stærk tilhænger af udbud, men man skal ikke gøre det på en måde, der medfører en masse bureaukrati.

Pia Adelsteen forstod, at man ikke ville ændre på tærskelværdierne, men en tærskelværdi på det sociale område på 3, 7 mio. kr. er en meget lav værdi, når en lille børnehave koster 6 mio. kr.

Lisbeth Bech Poulsen betegnede det som rigtigt positivt, at Kommissionen foreslår, at den ordregivende myndighed skal have mulighed for at tage hensyn til livscyklusomkostninger og til miljøet, og at den også må tage sociale hensyn. Det er også rigtigt positivt, at man kan splitte de store ordrer op i mindre enheder for at give små og mellemstore virksomheder adgang til at byde. Også kravet om, at omsætningen ikke må være mere end 3 gange kontraktværdien, giver de små og mellemstore virksomheder bedre muligheder.

BAT-kartellet og LO er kommet med høringssvar, som siger, at det tydeligere skal fremgå af direktivet, at man kan indføre klausuler vedrørende arbejdsvilkår. Derfor spurgte hun, om de bekymringer, som BAT-kartellet og LO har givet udtryk for, er dækket ind under den overskrift, der hedder "sociale hensyn".

Erhvervsministeren sagde til Pia Adelsteen, at det er særdeles vanskeligt at røre ved tærskelværdierne, idet EU er bundet af internationale aftaler i WTO-regi. Erhvervsministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen at udbyderne godt kan opstille arbejds-klausuler.

Kernen i forslaget er, at vi får bedre mulighed for at bruge dialog i forbindelse med udbudsprocessen, at vi får en forenklet procedure, at der bliver færre dokumentationskrav, og at vi får lettere ved at foretage elektroniske indkøb.

6. Rådskonklusioner om governance på det indre marked og digitalt indre marked

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2011) 0942

Rådsmøde 3169 – bilag 2 (sammenotat side 82)

Erhvervsministeren: Den sag drejer sig om formandskabets udkast til rådskonklusioner om funktionen af det indre marked og det digitale indre marked.

Rådskonklusionernes første del handler om at forbedre den måde, det indre marked fungerer på i praksis.

Det skal gøres ved at implementere, anvende og håndhæve reglerne og principperne for det indre marked bedre i alle EU-lande, således at de regler, vi vedtager, også fungerer for borgerne og virksomhederne i Europa.

Regeringen støtter derfor generelt initiativer, som styrker funktionaliteten af det indre marked, og vi mener, det er nødvendigt at sikre, at både virksomheder og borgere kan udnytte deres rettigheder på det indre marked fuldt ud.

Den anden del af konklusionerne handler om det digitale indre marked. Undersøgelser viser, at EU kan opnå en stigning i BNP på op til 4 procent, hvis det lykkes os at skabe et velfungerende digitalt indre marked inden 2020.

Det danske EU-formandskab satte på det uformelle rådsmøde for konkurrenceevne i København den 2.-3. februar, fokus på denne dagsorden.

Her havde jeg sammen med mine kollegaer en god debat om, hvordan vi videreudvikler det digitale indre marked.

På samme møde blev vi som målsætning enige om at:

- Fordoble handel på internettet i EU i 2015.
- Sikre elektroniske udbud i EU inden 2016.
- Sørge for at hovedparten af alle regninger kan sendes elektronisk inden 2020.

Formålet med konklusionerne er at fastholde det politiske fokus på de områder, hvor vi skal forbedre det digitale indre marked for forbrugere og virksomheder.

Det gælder f.eks. i forhold til elektroniske betalinger, e-udbud, online tvist-løsnings-systeme og e-signaturer på tværs af alle EU-lande.

Regeringen kan derfor tilslutte sig rådskonklusionerne.

Finn Sørensen spurgte, om Datatilsynet var hørt. Det syntes han faktisk, man burde gøre.

7. Anerkendelsesdirektivet

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0883

Rådsmøde 3169 – bilag 2 (sammenfatning side 91)

KOM (2011) 0883 – bilag 2 (Revideret grund- og nærhedsnotat af 9/2-12)

EUU alm. del (10) – bilag 355 (Regeringens høringssvar af 31/3-11 vedr. evaluering af direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer)

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er sagen om revision af anerkendelsesdirektivet.

Jeg nævner sagen til orientering, da vi stadig er tidligt i forhandlingerne.

Det overordnede formål med revisionen af anerkendelsesdirektivet er at gøre det nemmere for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat.

Direktivet fastsætter ikke regler om sikkerhed på arbejdspladser, beskæftiger sig ikke med arbejdsmiljøforhold og regulerer ikke ansættelsesforhold – herunder lønforhold i medlemsstaterne – og heller ikke udstationeringsforhold.

Fuldt kvalificerede erhvervsudøvere kan være vigtige for at understøtte vækst og beskæftigelse i hele EU, men særligt hvis de let kan flytte derhen, hvor der er brug for kvalificeret arbejdskraft. Det kræver, at deres kvalifikationer kan anerkendes i EU på en enkel og pålidelig måde.

Forslaget indeholder en række horisontale forslag om indførelse af et europæisk erhvervspas, muligheden for at opnå delvis adgang til et erhverv og om gennemgang af medlemsstaternes lovregulerede erhverv.

Derudover indeholder forslaget en række sektorspecifikke forslag, der har til hensigt at modernisere reglerne for anerkendelse af bl.a. læger, tandlæger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jordemødre, farmaceuter, dyrlæger og arkitekter.

Lad mig nævne nogle af hovedelementerne i forslaget.

Kommissionen foreslår blandt andet indførelse af et europæisk erhvervspas. Det foreslås, at erhvervspasset udstedes som et elektronisk certifikat, der har til formål at effektivisere anerkendelsesprocessen ved at samle al relevant information om ansøgerens kvalifikationer på et elektronisk bevis.

Beviset skal kontrolleres af myndighederne i ansøgerens hjemland og efterfølgende sendes til værtslandet. Det skulle gerne give et bedre overblik over ansøgerens erhvervsmæssige kvalifikationer og et bedre grundlag for at vurdere, om der er grundlag for anerkendelse.

Forslaget indeholder derudover en indarbejdelse af det såkaldte "princip om delvis adgang" i anerkendelsesdirektivet. Princippet om delvis adgang er udviklet af EU-Domstolen. Det betyder, at man som EU-borger kan få adgang til at udføre en

del af et erhverv i en anden medlemsstat, hvis der er stor forskel på kravene til at udføre erhvervet i de to medlemsstater.

Forskellen skal være så stor, at det vil være nødvendigt for erhvervsudøveren at gennemgå hele uddannelsesprogrammet i værtsmedlemslandet for at kompensere for forskellene.

Et eksempel kunne være en uddannet snowboardinstruktør, som ønsker at undervise i et EU-land, hvor snowboarding er omfattet af skiinstruktørerhvervet. Instruktøren ville være nødsaget til at tage en hel skiinstruktøruddannelse for at få lov til at praktisere som snowboardinstruktør.

Med forslaget skal medlemsstaterne endvidere oplyse Kommissionen om de eksisterende lovregulerede erhverv i medlemsstaterne.

Der skal desuden gennemføres en "screening" af disse med henblik på at vurdere, om de krav, der begrænser adgangen til de lovregulerede erhverv, er forenelige med EU-retslige principper om proportionalitet og ikke-diskrimination.

Desuden foreslår Kommissionen at styrke hensynet til patientsikkerheden ved at indføre et elektronisk advarselssystem på det sundhedsfaglige område. Det skal sikre, at medlemsstater kan advare hinanden om sundhedsfaglige erhvervsudøvere, der ikke overholder reglerne.

Derudover foreslås det, at minimumsuddannelseskravene i den automatiske anerkendelsesordning på sundhedsområdet moderniseres.

Grundlæggende er det regeringens opfattelse, at forslaget kan effektivisere proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU.

Regeringen vil i det videre arbejde lægge vægt på, at anerkendelsessystemet fungerer på en måde, der sikrer, at de opgaver, der varetages af erhvervsudøvere i EU, er af høj kvalitet og har en høj faglig standard og således ikke kompromiterer forsvarlig erhvervsudøvelse.

Lykke Friis kom til at tænke på, at sagen om skiinstruktører havde kørt i over 10 år, hvilket siger noget om, at der er brug for lidt dynamik.

Pia Adelsteen syntes, at de sprogkrav, man er enige om vedrørende sundhedspersonalet, er OK, for vi vil alle sammen gerne have en læge, vi kan forstå.

Der er tale om, at Kommissionen via delegerede retsakter skal kunne udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser, herunder varigheden af visse uddannelser, titler m.v. Hvad betyder det helt præcist?

Finn Sørensen mente ikke, regeringen havde studeret de kritiske høringsvar, der lå fra FTF og LO, grundigt nok. De drejer sig bl.a. om delvis adgang og suspension af toårsreglen. I det hele taget var han imod et harmoniseringsdirektiv på området, idet han mente, at forslaget ville indebære social dumping. Landene burde selv have lov til at fastsætte uddannelseskravene, mente han.

LO peger på, at direktivet muligvis er i strid med udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1, hvor det klart står, at det er værtslandets arbejdsvilkår, der skal gælde for udstationerede medarbejdere.

Finn Sørensen var godt klar over, at regeringen ikke forelægger forhandlingsoplæg om sagen, men ville gøre opmærksom på, at Enhedslisten er imod.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at Venstre kan støtte alle forhandlingsoplæggene. Han var helt enig i regeringens fokus på, at man skal skærpe kvaliteten af sundhedspersonalets sprogkompetencer.

Han spurgte, om man ville tage sammensætningen af medicinsk uddannet personales uddannelse op.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at hvis man skal til en psykiater, skal denne kunne tale dansk.

Der har været en række forhandlinger i anledning af de bemærkninger, der er kommet fra nogle af de faglige organisationer, idet nogle af deres bemærkninger ikke helt rammer plet.

Erhvervsministeren var enig med Jakob Ellemann-Jensen i, at skærpelse af kvaliteten af det sundhedsfaglige personale er hele omdrejningspunktet.

Kontorchef Troels B. Danielsen pointerede det, erhvervsministeren sagde i sin indledning om, at det ikke handler om regler om sikkerhed på arbejdspladser eller arbejdsmiljøforhold og ikke regulerer ansættelsesforhold, herunder lønforhold, ligesom det ikke handler om udstationeringsforhold. Det handler om, hvilke procedurer der skal gælde, hvis man har fået en uddannelse i et EU-land, og man gerne vil have den anerkendt i et andet EU-land. Vi har cirka 120 lovregulerede erhverv, men et af de erhverv, som ikke er lovreguleret, at skiinstruktørerhvervet. Hvis man som dansker gerne vil instruere danske skiturister i Frankrig, skal man have mulighed for at gøre det uden at skulle bestå den franske skiinstruktørekampen.

På sundhedsområdet har man oplevet en del problematiske sager, særligt i Storbritannien, hvor f.eks. en læge er kommet til at fejlbehandle en patient. Man vil sikre en høj faglig standard.

Den politiske grund til, at man gerne vil modernisere systemet, er, at der er store dele af befolkningen, særligt i de sydlige lande, som ikke har et arbejde, samtidig med at der er lande i Europa, som mangler veluddannet arbejdskraft. Derfor vil man gøre det lettere at flytte veluddannet arbejdskraft fra et land til et andet.

I Danmark og Grækenland har man f.eks. en lovgivning vedrørende kloakmestre. Det har man ikke i andre EU-lande. Hvordan skal vi så sikre, at de kloakmestre, der kommer fra f.eks. Litauen eller Polen, har de rette kvalifikationer? Man må se på, om de lovgivningsmæssige krav er rimelige og proportionale. Er det f.eks. relevant, at vi har lovregulering af stilladsarbejde? Det har man ikke i de andre 26 EU-lande. I Tyskland har man over 400 lovregulerede erhverv.

Eva Kjer Hansen nævnte, at et af initiativerne går ud på, at det skal oplyses til Kommissionen, hvad vi har af lovregulerede områder. Der skal altså foretages en screening. I den anledning spurgte hun, om man var gået i gang med en sådan screening for Danmarks vedkommende og vidste, hvor vi har de store udfordringer.

Finn Sørensen var overhovedet ikke blevet beroliget af svarene. Men erhvervsministeren mener tilsyneladende, at LO og FTF har misforstået det hele. Finn Sørensen var ikke sikker på, at vi undgik social dumping, og var ikke tilhænger af yderligere harmonisering på uddannelsesområdet. Med hensyn til kloakmestre og stilladsarbejdere mente han, sagen var enkel: Udenlandske virksomheder skal følge de krav, vi fastlægger.

Pia Adelsteen forstod ikke, at regeringen vil lade EU vurdere, om det er i orden, hvad vi har lovgivet om i Danmark vedrørende kloakmestre og stilladsarbejdere.

Erhvervsministeren svarede Eva Kjer Hansen, at vi ikke er begyndt at screene de danske regler endnu. I øvrigt pointerede han, at der ikke er noget i direktivet, der betyder, at vi ikke kan have lovregulerede erhverv. Der ligger ikke i direktivet, at en bondeknold fra Litauen bare kan komme her og stille stilladser op. Man skal have anerkendt sine kvalifikationer – netop for at undgå social dumping. Vi har en stor interesse i gensidig anerkendelse, fordi vi faktisk har temmelig mange dygtige håndværkere i Danmark, som gerne vil ud og arbejde i andre EU-lande.

Det er landene, som tager stilling til gensidig anerkendelse. Det er ikke Kommissionen, der sidder og styrer det.

Eva Kjer Hansen sagde, at formålet vel må være, at man skal se på rimeligheden i de lovreguleringer, der er, og derfor ville det være godt, om Danmark gik foran og begyndte screeningen, så vi kunne se, hvor udfordringerne ligger.

Finn Sørensen forstod, at man med hensyn til delvis adgang blot ville skrive EU-Domstolens praksis ind i direktivet, men gjorde opmærksom på, at man jo også kunne ændre direktivet, så Domstolen måtte ændre sin praksis.

Han fastholdt, at hørings svarene fra FTF og LO er meget kritiske over for den delvise adgang, og oplæste noget af LO's svar vedrørende overførsel af uddannelsespolitisk kompetence til Kommissionen. Han spurgte, om det er erhvervsministerens opfattelse, at det har LO fuldstændig misforstået.

Erhvervsministeren gjorde opmærksom på, at anerkendelsesdirektivet ikke er forelagt til forhandlingsoplæg i dag. Han ville tilbyde udvalget en teknisk gennemgang af det, således at man kunne føre diskussionen om det på et oplyst grundlag.

Selvfølgelig vil det være relevant at undersøge, om der skal være færre lovregulerede erhverv, sagde erhvervsministeren til Eva Kjer Hansen, men dette arbejde er ikke påbegyndt endnu. Vi må først se, hvordan det går med direktivet.

Formanden ville følge op med et skriftligt spørgsmål.

Formanden tog imod tilbuddet om en teknisk gennemgang.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3171 (transport, telekommunikation og energi – søtransport- og telekommunikationsdelen) den 7.-8. juni 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde erhvervs- og vækstministeren de punkter på dagsordenen, som vedrører søtransport og telekommunikation, dvs. pkt. 4-8, som hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort. De øvrige punkter på rådsmødets dagsorden var forelagt af transportministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Erhvervsministeren: Jeg vil forelægge tre sager til forhandlingsoplæg og en sag til orientering. Forhandlingsoplæggende drejer sig om:

- Den såkaldte Connecting Europe facilitet for så vidt angår IKT-delen.
- Revision af PSI-direktivet, der regulerer adgang til at genanvende offentlig data.
- Flagstatens og havnestatens kontrol i forhold til håndhævelse af ILO's konvention om arbejdsforhold.

Derefter vil jeg orientere om en sag. Det drejer sig om Blue Belt pilotprojektet.

Søtransport og telekommunikation:

FO 4. Forslag om ændring af direktiv om havnestatskontrol

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0129

Rådsmøde 3171 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2012) 0129 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 23/4-12)

FO 5. Direktivforslag om flagstatens ansvar for håndhævelsen af FN's konvention om søfarende arbejdsforhold (MLC)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0134

Rådsmøde 3171 – bilag 2 (samlenotat side 7)

KOM (2012) 0134 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 23/4-12)

Erhvervsministeren: Denne sag vedrører gennemførelsen af ILO-konventionen om søfarendes arbejdsforhold i EU, og jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Der er tale om forslag nr. 4 og 5 på rådsmøde dagsordenen vedrørende henholdsvis flagstatens og havnestatens kontrol. Forslagene forelægges samlet og er sat samlet på dagsordenen med henblik på en fremskridtsrapport.

Konventionen om søfarendes arbejdsforhold – den såkaldte "Maritime Labour Convention" eller MLC – blev vedtaget af den internationale arbejdsorganisation

ILO i 2006. Danmark ratificerede konventionen sidste år, og konventionen forventes at få virkning før udgangen af 2013.

Store dele af konventionen er allerede indeholdt i et direktiv fra 2009. Det drejer sig bl.a. om indgåelse af ansættelseskontrakter, løn under sygdom og lignende spørgsmål.

De forslag, der skal drøftes på rådsmødet, omhandler, hvorledes medlemsstaterne skal sikre overholdelsen af konventionens regler i forhold til henholdsvis skibe under eget flag og skibe under fremmed flag, som anløber havne i EU.

FO Regeringen er overordnet positiv over for begge forslag, og de nødvendige ændringer i lovgivningen er allerede vedtaget af Folketinget forud for Danmarks ratifikation af konventionen.

I forhold til forslaget om kontrol af skibe under eget flag, den såkaldte flagstatskontrol, åbner konventionen mulighed for et forenklet inspektionssystem i visse tilfælde, for eksempel for mindre skibe.

Regeringen vil arbejde for, at denne mulighed for at fravige konventionens regler medtages i direktivet, hvilket den ikke er i det nuværende forslag. De foreløbige forhandlinger tyder på, at de fleste medlemsstater er positive over for, at direktivet ændres på dette punkt.

I forhold til ændringerne til det eksisterende direktiv om havnestatskontrol – dvs. kontrollen af skibe under fremmed flag, der anløber EU havne – er der tale om nødvendige tekniske ændringer, som skal til for at sikre overensstemmelse mellem direktivet og konventionen.

Som noget nyt foreslår Kommissionen, at skibe fra lande, der ikke har ratificeret en række internationale konventioner, herunder konventionen om søfarende arbejdsforhold, kan inspiceres, selv om skibene først skulle være inspiceret på et senere tidspunkt efter det almindelige inspektionssystem. Dette forslag ligger ud over indholdet af konventionen.

Umiddelbart kan regeringen støtte dette. Hvis det land, som skibet kommer fra, ikke har ratificeret konventionen om de søfarendes arbejdsforhold, er der en formodning om, at der ikke er ordnede forhold om bord.

Regeringen vil dog arbejde for, at forslaget præciseres i forhold til kontrol af disse skibe. Det kan ikke være meningen, at skibene skal inspiceres ved hvert eneste havneanløb i EU.

Regeringen vil også arbejde for, at direktivet tilpasses, så det bedre reflekterer konventionens havnestatskontrol- og klageregler.

Et eksempel på dette er, at det gældende havnestatsdirektiv foreskriver inspektion af de hygiejniske forhold og opholdsrum. De hygiejniske forhold og standarden i opholdsrummene forudsættes imidlertid at være i orden, når flagstaten har givet skibet et MLC-certifikat. Derfor er det overflødigt, at havnestatsdirektivet kræver særlig inspektion af lige netop disse forhold. MLC-certifikatet burde være nok.

Finn Sørensen støttede regeringens forhandlingsoplæg vedrørende havnestatskontrollen, idet forslaget indebærer en klar forbedring af de søfarendes arbejdsforhold.

Det samme gælder forslaget om FN-konventionen om søfarendes arbejdsforhold. Han forstod, at regeringen støttede det synspunkt, som 3F's transportgruppe havde fremsat, selv om teksten i samlenotatet er lidt uklar.

Pia Adelsteen henviste til, at Rederiforeningen i sit høringssvar vedrørende FN-konventionen giver udtryk for, at forslagets bestemmelser om overførsel af kompetence til EU er uklare, og at det er vanskeligt at overskue konsekvenserne heraf. Desuden mener de, at forslagets bestemmelse om en indledende gennemgang af skibets generelle tilstand under havnestatskontrollen, herunder især af hygiejneforhold og opholdsrum, strider imod MLC-konventionen. Hun ville gerne høre en kommentar hertil fra erhvervsministeren, da hun forstod, at erhvervsministeren hængte det hele op på MLC-konventionen.

Hun forstod, at man forsøger at få indføjet den undtagelse, vi har i Danmark med hensyn til de små skibe, som kun sejler i nationalt farvand, men hvad vil der rent faktisk ske, hvis det ikke bliver sådan?

Merete Riisager kunne tilslutte sig forhandlingsoplægget angående flagstatens ansvar.

Liberal Alliance kan også tilslutte sit forhandlingsoplægget vedrørende FN-konventionen, da man har en forventning om, at regeringen har den rette fokus på MLC-konventionen.

Erhvervsministeren sagde vedrørende MLC-konventionen, at regeringen har imødekommet såvel 3F som rederne. Vi ønsker at sikre den nationale fleksibilitet, og vi planlægger at gennemføre kontrollen på basis af vore egne risikovurderinger. Det arbejder vi for, og det tror vi også, vi kan komme igennem med. Rederiforeningen har bl.a. kritiseret, at der bliver en dobbeltkontrol, men det håber vi også, vi kan undgå.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at hvis vi ikke kommer igennem med vort ønske om en undtagelse for den nationale småskibsfart, så blive det nødvendigt at finde ressourcer til at kontrollere 600-700 små skibe under 15 meter, som sejler i nationale farvande. Derfor håber vi selvfølgelig, at vi kommer igennem med vort ønske.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens to forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod dem.

FO 6. Revision af adgangen til at genanvende offentlige data (PSI-direktivet)

– *Orienterende debat og fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0877

Rådsmøde 3171 – bilag 2 (samlenotat side 12)

KOM (2011) 0877 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 19/3-12)

KOM (2011) 0877 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 16/1-12)

EUU alm. del (10) – bilag 280 (Regeringens høringssvar af 25/2-12 om den offentlige sektors informationer (PSI-direktivet))

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil forelægge, er ændringen af det såkaldte PSI-direktiv om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Sagen er på rådsmøde med henblik på en fremskridtsrapport og en orienterende debat.

Kommissionen ønsker at forbedre betingelserne for genbrug af data. Derudover foreslås direktivets anvendelsesområde udvidet til også at omfatte nogle kulturelle institutioner.

Formålet med forslaget er at fremme virksomheders muligheder for at genanvende offentlige data på åbne, effektive og ikke-diskriminerende vilkår. Herved gives bedre rammevilkår for udviklingen af nye digitale tjenester.

Der er et stort økonomisk potentiale i produkter baseret på offentlige data. Et eksempel er Google, der genbruger offentligt tilgængelige data i sine webapplikationer som Google Earth og Google Maps.

Der er tre centrale elementer i forslaget:

For det første sker der en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte museer, biblioteker og arkiver, da der er påvist et stort økonomisk potentiale for innovativ genanvendelse i digitale produkter af kulturelt materiale, eksempelvis inden for turisme.

For det andet ønsker Kommissionen at begrænse myndighedernes adgang til at tage gebyrer.

I dag kan offentlige myndigheder tage gebyrer, der – udover de direkte omkostninger – også dækker en rimelig forrentning af myndighedens investeringer.

Med forslaget vil offentlige myndigheder i udgangspunktet alene have adgang til at tage gebyrer for de marginale omkostninger forbundet med data – og altså ikke en forrentning af investeringerne. De kulturelle institutioner samt indtægtsdækkede offentlige myndigheder er dog ikke omfattet af bestemmelsen.

Endelig foreslår Kommissionen, at der etableres en uafhængig klageinstans på området.

Regeringen støtter generelt, at der gennemføres initiativer, der kan styrke videreanvendelsen af den offentlige sektors informationer.

Regeringen er positiv over for en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte biblioteker, museer og arkiver, idet forslaget bygger på eksisterende initiativer i EU-regi på kulturområdet.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at forslaget ikke medfører væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Det sikrer det foreliggende kompromis.

Regeringen vil derudover arbejde for, at det fortsat er muligt for de kulturelle institutioner at indgå i økonomisk bæredygtige offentlig-private eksklusivaftaler om digitalisering af den danske kulturarv.

Det kan for eksempel være aftaler, hvor private virksomheder i en periode gives eneret til at udnytte materialet kommercielt mod at medvirke til at finansiere digitaliseringen.

Endelig vil regeringen i forhandlingerne arbejde for, at en eksisterende klagemyndighed eller domstolssystemet vil kunne anvendes som en eventuel uafhængig klageinstans, idet det anses for administrativt bebyrdende at stille krav om, at der skal etableres en ny instans.

FO På den baggrund kan regeringen støtte forslaget om revision af PSI-direktivet.

Finn Sørensen var imod forhandlingsoplægget, idet der er tale om en yderligere harmonisering. Han mente ikke, man skulle liberalisere muligheden for at forgribe sig på den offentlige sektors oplysninger.

Pia Adelsteen henviste til, at den svenske riksdag havde udtalt, at den mente, forslaget er i strid med nærhedsprincippet på grund af etableringen af en uafhængig klagemyndighed, hvilket den mener er et nationalt anliggende. Hun ville gerne vide, hvad regeringens syn er herpå.

Hun forstod godt, at Det Kongelige Bibliotek og Statsbiblioteket var bekymrede for, at de ikke skulle kunne få penge fra private til at få digitaliseret deres bøger, og hun forstod, at erhvervsministeren ville arbejde for, at de fortsat kunne få det. Men samtidig fremgår det af direktivet, at man skal kunne få oplysningerne gratis. Giver det ikke et problem?

Merete Riisager kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet hun grundlæggende var tvivlende over for, om EU evner at skabe enklere systemer. Liberal Alliance mener heller ikke, det skal være EU's opgave. EU bør koncentrere sig om indre markedsaktiviteter og alt, hvad der er reelt værdiskabende.

Erhvervsministeren gjorde opmærksom på, at der ikke er tale om et nyt direktiv, men om en revision af et gældende direktiv. Der er lagt op til, at landene selv bestemmer strukturen, og det arbejder vi selvfølgelig også for.

Erhvervsministeren sagde i anledning af Pia Adelsteens bemærkninger om Det Kongelige Bibliotek, at det er regeringens ønske, at de kulturelle institutioner fortsat skal kunne indgå aftaler mellem offentlige og private vedrørende digitalisering. Formandskabets kompromisforslag afspejler faktisk også det synspunkt, i og med at der er en undtagelse for kulturinstitutioner.

I svaret til Merete Riisager pointerede erhvervsministeren, at direktivet går ud på, at man vil give virksomhederne nogle bedre muligheder for at udvikle nye løsnin-

ger, der er baseret på offentlige data. Google er et eksempel. Ideen er, at det kan medvirke til, at der bliver lavere transaktionsomkostninger og dermed kommer effektiviseringsgevinster.

Pia Adelsteen forstod, at Det Kongelige Bibliotek får lov til at lave en eksklusivaf-tale, men en del af de andre medlemslande ønsker at få lavet en nærmere analy-se af de konsekvenser, det kan have, hvis man udvider direktivets anvendelses-område til også at omfatte museer, arkiver og biblioteker. Og regeringen siger bare, at vi støtter udvidelsen uden at vide, hvad konsekvenserne er.

Erhvervsministeren sagde, at Det Kongelige Bibliotek fortsat kan lave disse af-taler, som man gør i dag.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

- FO 7. Retningslinjer for transeuropæiske telekommunikationsnet
(Connecting Europe faciliteten – IKT-del)
– Orienterende debat/fremskridtsrapport
KOM (2011) 0657
Rådsmøde 3171 – bilag 2 (sammenotat side 22)
KOM (2011) 0655 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 3/1-12)

Erhvervsministeren: Denne sag drejer sig om forslaget om IKT-retningslinjerne under Connecting Europe faciliteten. Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg. Sagen er sat på rådsmødet med henblik på en fremskridtsrapport og en orienterende debat.

Transportministeren forelagde den 16. marts 2012 den overordnede forordning for Connecting Europe faciliteten til forhandlingsoplæg her i udvalget. Den overordnede forordning sætter de horisontale rammer for de 3 sektorer, der er omfattet af Connecting Europe faciliteten, nemlig transport, energi og IKT.

På samme måde forelægges de budgetmæssige rammer for forslaget på et senere tidspunkt af finansministeren.

Denne forelæggelse omhandler således retningslinjerne for prioriteringen af de afsatte midler til digital infrastruktur.

Forslaget lægger op til, at der bruges ca. 68 milliarder kroner i perioden 2014-2020 på IKT-området. Midlerne skal understøtte behovet for væsentlige og langsigtede investeringer i IKT-infrastruktur til gavn for vækst og konkurrenceevne.

Forslaget skal desuden fremme det digitale indre marked og hjælpe til at opnå EU's målsætninger for bredbåndsudrulning.

Forslaget retter sig særligt mod bredbåndsinvesteringer, hvor markedet ikke kan levere infrastrukturen selv – det vil sige hvor der er flaskehalse eller markedsfejl.

Et eksempel kunne være i udkantsområder, hvor markedet kan have behov for investeringshjælp, f.eks. i form af projektobligationer eller direkte EU-støtte.

Forslaget indeholder to typer af projekter.

Den første type er projekter, der fokuserer på udrulning af bredbånd. Disse projekter skal udrulle fysiske eller trådløse net, der giver højhastighedsadgang til internettet.

Projekterne skal kunne bidrage til opfyldelse af målsætningen om, at alle europæere i 2020 skal have adgang til mindst 30 megabit pr. sekund, og at mindst halvdelen af de europæiske husholdninger skal abonnere på en forbindelse på 100 megabit pr. sekund eller mere.

Bredbåndprojekterne forventes at udgøre hovedparten af de støttede projekter, og der vil med Kommissionens forslag primært gives støtte i form af projektobligationer.

Det vil sige en delvis garantistillelse, som kan hjælpe projekterne til at få bedre finansieringsvilkår. I mindre omfang vil der dog også kunne gives direkte tilskud til bredbåndsinfrastruktur.

Den anden type projekter er offentlige, digitale tjenester. Disse projekter dækker over internetbaserede tjenester og infrastruktur, der kan virke på tværs af landegrænser.

Eksempler på offentlige, digitale tjenester er e-signaturer, som for eksempel NemID eller elektroniske patientjournaler. Midlerne skal bl.a. understøtte arbejdet med at få nationale systemer til at "tale sammen" på tværs af grænserne. Sådanne projekter har ikke noget naturligt ejerskab i medlemsstaterne, og derfor vil der ofte være tilbageholdenhed med at anvende nationale midler.

Der vil primært være tale om, at projekterne modtager direkte støtte, da der typisk ikke er en kommerciel interesse i disse projekter.

Regeringen er grundlæggende positiv over for forslaget.

I forhandlingerne vil regeringen arbejde for, at midlerne afsættes til projekter, der skaber merværdi for EU og størst mulige samfundsøkonomiske gevinster.

Regeringen vil desuden arbejde for, at ordningen ikke skævvrider konkurrencen på de nationale markeder, ikke hæmmer incitamenterne til markedsdrevne investeringer i bredbånd samt tildeles på et teknologineutralt grundlag.

Regeringen vil også arbejde for, at EU-midler til bredbåndsinfrastruktur og grænseoverskridende digitale tjenester sikrer en afbalanceret fordeling af støtte til forskellige typer af projekter fordelt over hele EU.

Endelig vil regeringen arbejde for, at reglerne for ansøgning, evaluering og monitorering ikke er mere komplicerede end nødvendigt.

FO På den baggrund kan regeringen støtte forslaget til IKT-retningslinjerne under Connecting Europe faciliteten.

Lykke Friis pegede på, at det at lukke hullerne vil fremme væksten. Derfor gentog hun fra diskussionen under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden sin forundring over, at regeringen indtager den holdning, at man skal skære betydeligt i det udspil, som Kommissionen er kommet med, altså de 40 mia. euro, idet hun nævnte, at nogle mener, der er behov for 1000 mia. euro. Hun appellerede kraftigt til regeringen om at genoverveje det synspunkt. Hun pegede på, at hvis man satte sig et mål og sagde: "Her skal der ikke skæres", så har man en chance for at komme igennem med det, men hvis man starter med at sige, at der skal skæres, så bliver der skåret. Lykke Friis tilføjede, at hun var klar over, at det var finansministeren, som på et senere tidspunkt ville forelægge forhandlingsoplæg vedrørende beløbsstørrelsen, men derfor kan regeringen godt allerede nu give udtryk for, at man vil kæmpe for at bevare så meget som muligt og helst hele beløbet. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at klimakommissær Connie Hedegaard havde peget på, at det måske ikke var så smart et sted at spare.

Finn Sørensen var imod forslaget, idet han havde svært ved at se, at det skulle være Grækenlands største problem, at hastigheden er for lav på deres IKT-

systemer. Han mente ikke, man skulle bruge så mange milliarder kroner på dette felt.

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlenotatet står, at Kommissionen vil få kompetence til løbende at revidere annekset, hvor man konkretiserer projekterne, via delegerede retsakter. Da hun ikke var vild med delegerede retsakter, spurgte hun, hvad det helt konkret vil betyde.

Med hensyn til pengene var hun klar over, at hun nok ikke fik svar fra erhvervsministeren, men måtte spørge finansministeren, men der er tale om en meget stor stigning. Lykke Friis var inde på, at det kan være en god ting, men alt andet lige mener Dansk Folkeparti, at det er forkert, når der er stigninger på samtlige områder i Kommissionens budget. Hun savnede en prioritering.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance har den holdning, at infrastruktur er dér, hvor EU skal gøre en indsats, men man foretrækker altså broer og veje og energi frem for bredbånd.

Hun havde hæftet sig ved DI's kommentarer, som viser, at regeringens holdning er decideret modsætningsfyldt. Man siger, at det skal være markedsdrevet, men samtidig er der tale om, at man skal fylde nogle huller dér, hvor markedet ikke fungerer. Man siger også, at der skal være en merværdi, samtidig med at man siger, der er tale om ting, som ikke har kommerciel interesse.

På denne baggrund kunne Merete Riisager ikke sige ja til dette mandat.

Erhvervsministeren sagde med hensyn til budgettet i anledning af Pia Adelsteens bemærkninger, at det er en kendt sag, at Kommissionen gerne vil have et højere niveau. Her mener den nuværende regering ligesom den foregående, at vi skal holde igen. Vi har det fokus, at de midler, der skal bruges, i størst muligt omfang skal understøtte vækst og beskæftigelse.

Erhvervsministeren kom i anledning af Merete Riisagers indlæg om det modsætningsfyldte med det eksempel, at man på Bornholm har et ønske om at få udrullet bredbåndsnettet, men der er ikke nogen markedsaktører, som har en interesse i det, fordi der kun bor 41.000 mennesker derovre. Derfor har regeringen den holdning, at hvis markedsaktørerne ikke vil gøre det, må man finde andre veje, hvis man skal have bredbåndsnettet udrullet på Bornholm.

Kontorchef Troels B. Danielsen sagde, at arbejdsprogrammet vil blive drøftet med medlemsstaterne, og det skal også godkendes af medlemsstaterne i forhold til de kriterier, der drøftes.

Merete Riisager replicerede, at det kan godt være, der ikke kan etableres bredbånd på Bornholm uden støtte, men det må være et nationalt ansvar.

Lykke Friis var helt enig i, at vi skal føre en strammerkurs, når vi ser på EU's samlede budget, men pengene skal bruges på de ting, der skaber vækst. Regeringen skriver i samlenotatet fra 9. februar, at stigningen bør være væsentligt lavere end det, Kommissionen foreslår. Nu taler man derimod på side 33 i samlenotatet om Connecting Europe faciliteten af 16. maj om, at den skal oprettes "inden for en samlet set ansvarlig ramme". Er det udtryk for, at der er et skred på vej i regeringens holdning?

Pia Adelsteen betegnede det som fint nok, at arbejdsprogrammet vil blive diskuteret med medlemsstaterne, men sådan som hun læste det, er der i direktivet fastsat 5 formål, som skal opfyldes, men det er annekset, som Kommissionen får kompetence til at ændre. Hvad hjælper det så, at arbejdsprogrammet skal diskuteres i Rådet?

Kontorchef Troels B. Danielsen sagde, at man ændrer ikke de kriterier, der fastsættes i direktivet. Dem kan Kommissionen ikke ændre efter den procedure, man har valgt her.

Erhvervsministeren sagde i anledning af Lykke Friis' spørgsmål, at regeringen synes, at Kommissionens samlede budget er alt for højt, men inden for den ramme, der bliver, mener vi, der skal fokus på udgifter, der understøtter vækst og beskæftigelse samt miljø, klima og energi gennem reelle omprioriteringer. Det mente han også var den tidligere regerings udgangspunkt.

Formanden måtte påtale, at erhvervsministeren i realiteten ikke svarede på Lykke Friis' spørgsmål. Spørgsmålet viser, at udvalgets medlemmer læser de samlede notater, der bliver oversendt, og når der sker en ændring, må regeringen svare på, hvorfor den sker. Hun syntes ikke, det var i orden, at regeringen ikke svarede, og bebudede, at hun ville tage sagen op med Europaministeren, som koordinerer regeringens EU-politik.

Erhvervsministeren mente, problemet skyldes, at spørgsmålet ligger udover det, han var i udvalget for at redegøre for. Som han havde redegjort for i begyndelsen, hører budgettets størrelse under finansministeren. Han var ikke helt klar over, hvor det første notat stammede fra. Der ligger ikke i forhandlingsoplægget, at man tager stilling til beløbsstørrelser.

Formanden replicerede, at det ikke var budgettet, hun talte om, men hun spurgte, om der var sket en udvikling i regeringens holdning imellem de to notater.

Lykke Friis pointerede, at hun ikke spurgte til et bestemt beløb og også havde sagt, at hun var klar over, at der var finansministeren, der skulle have det endegyldige mandat.

Erhvervsministeren var forundret over den skarpe tone, formanden anvendte, idet han ikke fornemmede, at der var nogen uenighed mellem regeringen og oppositionen om linjen. Men hvis der er brugt forskellige formuleringer i samlenotaterne, må man tage det op.

Formanden sagde, at udvalget var interesseret i at få svar på sine spørgsmål, når regeringen har ændret holdning.

Erhvervsministeren henviste til, at det ikke var første gang, han var i Europaudvalget om Connecting Europe, og der foregår jo løbende forhandlinger. Så er det vel naturligt, at hans forelæggelse afspejler det, der er sket.

Lykke Friis sagde, at oppositionen tidligere havde givet udtryk for, at den var bekymret over den line, regeringen fulgte, men nu kunne man med glæde konstatere, at den sætning var røget ud. Derfor er det da naturligt at spørge, hvad der har fået regeringen til at ændre holdning.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

8. Blue Belt projektet

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3171 – bilag 2 (samlenotat side 31)

Erhvervsministeren: Dette punkt vedrørende Blue Belt pilotprojektet vil jeg nævne til orientering.

Sagen er sat på dagsordenen til en politisk drøftelse.

Formålet med Blue Belt pilotprojektet er at skabe administrative lettelser.

Under pilotprojektet kan oplysninger, som myndighederne har fra andre indberetninger, genbruges i toldmyndighedernes overvågning. Dermed kan man undlade at toldkontrollere skibe, der kun sejler mellem EU-lande, eller skibe, hvor kontrollen allerede er sket i et andet EU-land.

Resultaterne af pilotprojektet har været positive. Bl.a. er der afdækket store potentialer ved, at toldmyndighederne har adgang til en lang række oplysninger om skibet og dets rute via den eksisterende elektroniske farvandsovervågning i EU. Tidligere skulle toldmyndighederne hente disse oplysninger fra en række forskellige kilder.

Samlet støtter regeringen, at man arbejder videre med Blue Belt konceptet i EU. Det har potentiale for at lette de administrative byrder og dermed bidrage til at fjerne hindringer for nærskibsfarten i EU.

**Punkt 5. Samråd med erhvervs- og vækstministeren vedr.
samrådsspørgsmål F om erhvervspolitisk regulering af mangfoldighed i
virksomheders bestyrelser**

EUU alm. del (11) – samrådsspørgsmål F

EUU alm. del (11) – bilag 432 (skrivelse fra Kommissionen af maj
2012)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Er erhvervsministeren af den opfattelse, at EU bør vedtage fælles erhvervspolitiske regler for, hvordan mangfoldigheden i bestyrelserne for Europas virksomheder kan styrkes, eller skal det overlades medlemsstaterne/virksomhederne? – og hvis det skal reguleres på EU-plan, hvor mener ministeren så, at der er et klart hjemmelsgrundlag herfor i traktaterne? Endvidere bedes erhvervsministeren redegøre for de forskellige modeller for erhvervspolitisk regulering af kvindekvoter, som EU's medlemsstater har gennemført, og især redegøre for, om ministeren deler det tyske udenrigsministeriums bekymring for, at f.eks. den spanske model kan underminere EU's indre marked for udbud og føre til protektionisme, jf. Frankfurter Allgemeine Zeitung, den 28. marts 2012."

Lykke Friis begrundede samrådsspørgsmålet. Hun henviste til, at det i månedsvis ikke var til at trække ud af regeringen, om den gik ind for kvindekvoter eller ej. Nu har regeringen meldt ud, at kvindekvoter er en død sild i Danmark. Men hvad er regeringens holdning på EU-plan? Socialdemokratiske og folkesocialistiske medlemmer af Europa-Parlamentet har sagt, at kvindekvoter kommer, og kommissæren på området, Viviane Reding, har udsendt et spørgeskema om sagen. På denne baggrund ville Lykke Friis gerne vide, om regeringen ligesom den tidligere regering aktivt ville bekæmpe kvindekvoter, eller vil man kunne acceptere en model som den spanske, hvor det kun er firmaer, som lever op til bestemte kvoter, der kan deltage i offentlige udbud?

Lykke Friis henviste til, at ligestillingsminister Manu Sareen den 11. april højt og helligt lovede, at han ikke ville sende svarene på spørgeskemaet, før han havde inddraget Ligestillingsudvalget og Europaudvalget. Der er deadline den 28. maj, men alligevel sendte ministeren svarene den 11. maj uden at have konsulteret de to udvalg. Det kunne hun ikke klandre erhvervs- og vækstministeren for, men det styrker altid Danmarks position, at vi har et fælles budskab.

Lykke Friis spurgte, om regeringen overhovedet mener, det er et spørgsmål, der skal reguleres fra EU's side, eller om det er nærhedsprincippet, der skal råde. Hun ville også gerne vide, om der overhovedet er hjemmel i EU-traktaten til lovgivning på dette felt.

Endelig spurgte hun, hvad regeringens holdning er til, at det tyske udenrigsministerium er bekymret for, at den spanske model kan underminere det indre marked.

Erhvervsministeren: Indledningsvis vil jeg sige, at jeg har forstået, at der er tre dele af spørgsmålet. Regeringen er grundlæggende enig med Kommissionen i, at der bør ske noget mere for at fremme en mere ligelig repræsentation af begge køn i virksomhedernes ledelser.

Vi udnytter ganske enkelt ikke ressourcerne godt nok i dag, og udviklingen har været meget træg. De seneste data fra Erhvervsstyrelsen, der er fra september 2011, viser, at der i f.eks. de børsnoterede selskabers bestyrelser stadig kun er knap 12 pct. kvinder, og hvis vi ser på kvinder, der er valgt af generalforsamlingen, er vi nede på ca. 6 pct.

Regeringen har som sagt præsenteret en dansk model for at få flere kvinder i virksomhedsledelse.

Jeg mener, at vi i regeringen har fundet en løsning, der sikrer en god balance mellem behovet for fremdrift på området og fleksibilitet for virksomhederne.

Kvinder udgør en væsentlig og kvalificeret andel af samfundets ressourcer. De ressourcer bør også udnyttes aktivt i virksomhedernes ledelse.

Meget tyder desuden på, at mangfoldighed øger kvaliteten af bestyrelsernes arbejde. Kvinderne er i denne sammenhæng en meget vigtig faktor.

Det er derfor vigtigt at skabe en lige adgang for mænd og kvinder. Kvinder skal have mulighed for at bidrage til udviklingen i virksomhederne og bidrage dér, hvor beslutningerne træffes. Vi mener, at det også vil styrke virksomhederne. De skal således have mulighed for at høste gevinster af, at alle talenter bliver bragt i spil.

Det er vigtigt at slå fast, at det er regeringens mål, at virksomhederne til enhver tid vælger de bedst kvalificerede til posten. Det er til gavn for fremdriften i virksomhederne, men er også afgørende, hvis man vil tiltrække de kvalificerede og ambitiøse kvinder. Ingen vil vælges alene på baggrund af deres køn.

Jeg vil nu gå over til at omtale det, vi kalder den danske model. Vores model består af 4 elementer, der retter sig mod både private virksomheder og offentlige virksomheder:

For det første pålægges de ca. 1100 største virksomheder at opstille måltal for antallet af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan. Den enkelte virksomhed skal således konkret finde frem til det måltal, som virksomheden selv vurderer er realistisk og ambitiøst for det øverste ledelsesorgan. Man kan forestille sig, at virksomhederne år efter år vurderer, hvorvidt der bør ske en gradvis stigning, så der sker en løbende fremdrift.

For det andet skal de ca. 1100 største virksomheder have en politik for at øge antallet af det underrepræsenterede køn i virksomhedens ledelsesniveauer generelt. Den enkelte virksomhed skal således tage stilling til, hvordan virksomhedens interne organisation sammensættes med henblik på at øge antallet af kvinder på alle ledelsesniveauer. Der skal således skabes det rette rekrutteringsgrundlag baseret på virksomhedens konkrete behov og ideer.

For det tredje skal virksomhederne i årsrapporten redegøre for det opstillede måltal og status for opfyldelsen heraf samt for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke

har nået den opstillede målsætning. Derudover skal de oplyse om politikken i årsrapporten, hvordan den gennemføres, og hvad der er opnået. Hvis en virksomhed ikke rapporterer om det opstillede måltal og redegør for status samt politikken i årsrapporten, vil der være mulighed for at pålægge virksomheden en bøde.

For det fjerde skal de statslige virksomheder uanset størrelse opstille måltal og udarbejde en politik for at få flere kvinder i ledelsen. I dag bør de statslige virksomheder have en ligelig kønsmæssig sammensætning. Nogle offentlige virksomheder skal kun i videst muligt omfang have en ligelig sammensætning. Det er således noget nyt, at de skal opstille et måltal og udarbejde en rekrutteringspolitik. Vi skærper dermed kravene til det offentlige.

Jeg mener, at der er fire helt klare fordele ved den danske model:

For det første er det virksomhederne selv, der skal opstille et måltal. Vi tager dermed hensyn til, at der er stor forskel på de forskellige brancher. Nogle brancher er mere attraktive for kvinder end andre. Derfor kan det give problemer, hvis måltallet skal være ens for alle.

For det andet sikrer vi ejerskab i virksomhederne for at nå målet. Der er netop ikke tale om kvoter, hvor virksomhederne forpligtes til at nå et bestemt mål på et bestemt tidspunkt, men om mål, som virksomheder selv fastlægger. Vi tror på, at vi opnår de bedste resultater og en højere grad af engagement, hvis virksomhederne selv skal opstille et mål. Det handler ikke om tal, men om at sikre, at kvinder og mænd har lige adgang – og i sidste ende at virksomhederne udnytter de bedste ressourcer. Virksomhederne skal således opstille det måltal, der er realistisk og ambitiøst for den enkelte virksomhed.

For det tredje har vi fokus på at sikre det nødvendige rekrutteringsgrundlag. Vi mener, at det er afgørende, hvis vi skal opnå det bedste resultat. Derfor skal virksomhederne udarbejde en politik, der har fokus på at fremme kvinders og mænds lige karrieremuligheder på alle ledelsesniveauer. Det er afgørende, at vi skaber en solid fødekæde i virksomhederne.

For det fjerde er vores model ikke kun begrænset til de børsnoterede selskaber. Hvis vi ønsker, at virksomhederne skal sætte ambitiøse mål, mener vi, det er vigtigt, at ikke kun de børsnoterede omfattes. Derfor er de ca. 1100 største virksomheder omfattet af den danske model.

Vi mener, at vi med modellen for flere kvinder i ledelse har fundet en model, der gør det muligt at sikre reelle fremskridt med hensyn til andelen af kvinder i virksomhedernes ledelse, samtidig med at vi sikrer fleksibilitet for virksomhederne og dermed ikke griber ind i virksomhedernes ledelsesret.

Det er en model, som vi håber også vil kunne inspirere andre EU-lande og EU-Kommissionen. Regeringen vil ikke vente på EU, men fremsætter lovforslag i næste Folketingssamling.

Med hensyn til spørgsmålet om hjemmelsgrundlaget ved et eventuelt EU-tiltag har Kommissionen som bekendt indledt en høring, som udløber på mandag den 28. maj.

Kommissionen har bl.a. anmodet alle medlemslande, organisationer og virksomheder om input.

Vi har fra regeringens side af udarbejdet et hørings svar, som er oversendt til Kommissionen den 14. maj. Ved samme lejlighed har vi oversendt det til Folketingets Ligestillingsudvalg til orientering.

I regeringens hørings svar anbefaler vi den danske model, som kan tjene til inspiration for Kommissionen og andre medlemslande.

For så vidt angår spørgsmålet om traktatgrundlaget afhænger dette af, hvilket initiativ Kommissionen fremsætter.

I Traktaten for den Europæiske Unions Funktionsmåde er der flere artikler, som kan give Kommissionen hjemmel til at introducere lovgivning til fremme af ligestilling på EU-niveau. Det drejer sig om artikel 19, 153 og 157.

Vi ved dog ikke på nuværende tidspunkt, hvilke forslag Kommissionen vil fremsætte eller hvornår. Og da hjemmelsgrundlaget er afhængigt af indholdet af et eventuelt forslag, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at udtale sig herom.

Det bemærkes i øvrigt, at det er EU-Domstolen, som har kompetence til at fortolke traktaterne og dermed også, om en eventuel EU-regulering på dette område kan hjemles i traktaterne.

Spørgsmålet om kvinder i ledelse er reguleret forskelligt i EU-landene. Vi har indhentet oplysninger fra de øvrige EU-medlemslande, og det viser et bredt spænd af løsningsmodeller fra henstillinger om god selskabsledelse, som vi kender fra vores egen komité for god selskabsledelse, til mere vidtgående regulering på området.

Som et eksempel på en "soft law"-model kan fremhæves den britiske eller svenske model, hvor der er vedtaget et Corporate Governance regelsæt, der anbefaler, at virksomhederne skal tilstræbe mangfoldighed ved valg af bestyrelsesmedlemmer.

Dette minder meget om den hidtidige danske praksis med anbefalingerne vedrørende god selskabsledelse.

I den anden ende af skalaen har der under debatten særligt været henvist til den norske eller franske model, hvor regeringerne har indført lovgivning på området.

I Norge har man som bekendt indført en model, hvor man siden 2006 har haft en lov om kønskvoter på mindst 40 pct. i alle aktieselskaber. Såfremt et selskab ikke lever op til loven, risikerer det at blive tvangsopløst.

Og i Frankrig indførte man sidste år en lov om kvoter for kvinder i bestyrelser for børsnoterede selskaber og offentlige virksomheder.

Loven stiller krav om, at inden for tre år efter lovens vedtagelse skal de berørte virksomheders bestyrelser bestå af 20 pct. kvinder, og seks år efter skal andelen af kvinder i virksomhedernes ledende organer være 40 pct. Modellen indeholder også sanktionsmuligheder.

I samrådsspørgsmålet henvises til en artikel i Frankfurter Allgemeine Zeitung fra marts i år, hvori Tyskland frygter, at udviklingen på sigt kan føre til en tilbagegang

for Tysklands eksport. Argumentet er, at tyske virksomheder ikke opfylder de forskellige krav i de forskellige lande om et bestemt antal kvinder i bestyrelsen og derfor ikke kan deltage i offentlige udbud.

Der henvises særligt til den spanske model i den forbindelse.

Spanien har en lov om ligestilling fra 2007, hvori der blandt andet indgår målsætninger om, at der inden for otte år skal være en ligelig fordeling – det er 40-60 pct. – af mænd og kvinder i bestyrelserne.

Der er ikke tilknyttet sanktioner til opfyldelsen af målsætningen, men opfyldelse af loven indgår som et kriterium i forbindelse med vurdering af private selskabers tilbud på offentlige udbud.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at en "ren" model, hvor kriteriet om "X pct. kvinder i bestyrelsen" anvendes som et egentligt tildelingskriterium, ikke kan indføres inden for rammene af EU's udbudsregler. I udbudsreglerne stilles der krav om, at tildelingskriterier skal have relation til kontraktens genstand. Det er i den forbindelse styrelsens vurdering, at et krav om X pct. kvinder i en virksomheds ledelse vanskeligt kan have relation til den genstand, der ønskes leveret.

Samtidig er det dog styrelsens vurdering, at det er muligt at anvende andelen af kvinder i bestyrelsen som tildelingskriterium, hvor to eller flere tilbud står helt lige i konkurrencen.

En sådan model vil dog efter min bedste overbevisning have meget begrænset effekt i praksis, idet to virksomheder sjældent vil stå fuldstændig lige.

Herudover kan jeg afslutningsvis henvise udvalget til ligestillingsministeren skriftlige besvarelse af spørgsmål 14 alm. del til Folketingets Ligestillingsudvalg, hvori de forskellige EU-modeller er beskrevet.

Hvis jeg kort skal opsummere:

- For det første er regeringen enig med Kommissionen i, at der bør ske noget mere for at fremme ligestillingen i virksomhedernes ledelse, hvor den danske model vil være vores indspil til Kommissionen.
- For det andet er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at udtale sig om, hvilket traktatgrundlag Kommissionen vil fremsætte et eventuelt forslag på baggrund af.
- For det tredje viser data fra de øvrige EU-lande, at der er et bredt spænd af løsningsmodeller i EU fra henstillinger til lovgivning, men der findes mig bekendt ikke en model som den danske.

Jeg håber, at dette på tilfredsstillende vis besvarer udvalgets spørgsmål.

Lykke Friis syntes, vi var kommet et stykke, hvilket hun gerne ville kvittere for. Hun ville især kvittere for, at erhvervsministeren helt klart sagde, at Ligestillingsudvalget og Europaudvalget kun havde fået regeringens svar til orientering. Ligestillingsudvalget og Europaudvalget havde imidlertid fået stillet i udsigt, at ligestillingsministeren ville tage en diskussion med de to udvalg, inden han sendte sva-

ret til Bruxelles. Det var ikke noget krav fra udvalgenes side, men ligestillingsministeren havde selv tilbudt det.

Med hensyn til hjemmelen var hun meget interesseret i, om den nye regering deler den tidligere regerings opfattelse, at der simpelt hen ikke skal lovgives om emnet fra EU's side. Hun spurgte, om regeringen aktivt vil gå ind i et etablere en koalition af lande, så der ikke kommer lovgivning.

Lykke Friis syntes, det var rart at få at vide, at den spanske model kan regeringen i hvert fald ikke gå ind for på EU-plan.

På spørgsmålet om, hvorvidt man er tilhænger af sanktioner på europæisk plan, svarer den danske regering, at det er man ikke tilhænger af. Det er ganske underligt, når man ved, at der i den danske model er en række sanktioner.

Merete Riisager henviste til, at regeringen har to begrundelser for at ønske flere kvinder i bestyrelserne: Dels kvinders rettigheder, dels profitmaksimering. Med hensyn til det sidste spurgte hun, om der findes forskning, der viser dette, og rejste det spørgsmål, hvorfor virksomhederne så ikke får flere kvinder i bestyrelserne frivilligt, hvis det gavner profitten.

Hun spurgte, om regeringen anerkender de undersøgelser, som viser, at kvinders motivation for at søge lederjob er markant mindre end mænds.

Pia Adelsteen citerede det, regeringen havde svaret på spørgsmål 5 om, hvilke virksomheder der skal være omfattet af initiativet, både på dansk og på engelsk, og spurgte, hvorfor der er forskel på de to versioner af regeringens svar. I den engelske version står der: "Likewise, it should be considered not only to include representation at board level, but also to promote policies for increasing qualified candidates of both genders in management positions to sustain an acceptable balance." I den danske version står der: "På samme måde bør initiativet ikke kun være forbeholdt repræsentationen i bestyrelseslokalet, men også have fokus på at øge andelen af kvalificerede kvinder på ledelsesniveauer generelt." Hvad er i erhvervsministerens øjne en "acceptable balance"?

Det undrede hende, at regeringen kunne sende et svar til Kommissionen uden at tage stilling til, om der overhovedet er hjemmel i EU-traktaten – når man ser bort fra "gummiparagraffen".

Erhvervsministeren ville ikke forholde sig til udvalgets disputes med ligestillingsministeren, men sagde til Lykke Friis, at det, der står i punkt 7, er, at der ikke skal indføres sanktioner, hvis en virksomhed ikke når det fastsatte mål. Det skal der heller ikke i den danske model. I den danske model er der kun sanktioner, hvis virksomheden ikke opstiller et måltal.

Han svarede på Merete Riisagers spørgsmål vedrørende forskning, at der er meget, der tyder på, at virksomheder med flere kvinder i bestyrelserne er bedre til profitmaksimering, men der findes ikke entydige forskningsresultater, som viser det.

Han ville ikke afvise, at der er forskel på mænds og kvinders ønsker om at gå ind i ledelseshierarkiet, men danske kvinder uddanner sig som aldrig før og har for

længst overhalet mændene på de højere uddannelser, så forudsætningerne for at gå ind i de øverste ledelseslag er stærkt stigende.

Erhvervsministeren sagde til Pia Adelsteen, at det er muligt, sprogbrugen er forskellig i den engelske og den danske version, men der er det samme indhold.

Han ville ikke sætte tal på, hvad der er en passende balance, idet den danske model ikke fastsætter noget måltal. Vi mener, det er den enkelte virksomhed, der skal have ansvaret for det. Carlsberg har f.eks. over 40 pct. kvinder og har et måltal på 40 pct. Det vil være en meget større udfordring for en virksomhed, som har nul kvinder, at fastsætte et måltal på 15 pct. Erhvervsministeren mente, det ville være klogere at lade virksomhederne selv bestemme i en ædel kappestrid. I det offentlige er det minimum 33 pct.

Formanden sagde, at der skulle være et samråd med ligestillingsministeren tirsdag, hvor bl.a. sprogstriden kan blive belyst.

Pia Adelsteen gentog sit spørgsmål om, hvad erhvervsministeren mener der er en acceptabel balance i en bestyrelse. Man må have en mening om det. Indtil valget mente man, det var 40 pct.

Med hensyn til punkt 7 var hun klar over, at virksomheden i den danske model ikke får en bøde, hvis den ikke lever op til sin målsætning, men hun syntes, det kun var et halvt svar, når man sagde, at der ikke skulle være sanktioner, når virksomheden ikke levede op til måltallet, når der på andre punkter er sanktioner.

Lykke Friis henviste til, at kommissær Reding har sagt, at hun vil komme med et udspil. Derfor anmodede Lykke Friis regeringen om at få lavet en eller anden form for respons om, hvorvidt der var hjemmel hertil i EU-traktaten. I øvrigt ville hun også gerne vide, hvad regeringens egen vurdering var.

Viviane Reding har sendt dette spørgeskema ud, fordi hun ønsker, der skal indføres kvoter på EU-plan. Så kunne Lykke Friis ikke forstå, at den danske regering laver et svar, hvor man ikke kommer ind på det, hun spørger om, altså om der skal være en regulering på EU-plan. Eller vil regeringen sige, at resten af EU skal overtage den danske model, alt muligt andet er vi imod?

Erhvervsministeren pointerede, at den danske regerings holdning til, hvad man bør gøre i Danmark, og hvad man bør gøre i EU, er den samme. Vi mener, den danske model kan være til inspiration for EU. Vi er enige i, at der skal være flere kvinder på ledende poster. Det er lidt underligt, at Pia Adelsteen beder erhvervsministeren sætte tal på, når den danske model netop går ud på, at det er noget, virksomhederne selv skal bestemme. Regeringen har haft en meget tæt dialog med erhvervslivet, som er enig i, at der skal flere kvinder i bestyrelserne, men anbefaler, at man går den vej, som regeringen går, fordi der er så stor forskel på brancherne.

Erhvervsministeren sagde til Lykke Friis, at det ønskede respons er på vej. Det skal koordineres med ligestillingsministeren.

Med hensyn til hvad vor holdning skal være, hvis Kommissionen kommer med et forslag, som indeholder kvoter eller lignende, sagde erhvervsministeren, at han syntes, man skal have et åbent sind. Vi er blevet bedt af en kommissær om at

komme med input, og det har vi gjort. Erhvervsministeren havde som udgangspunkt, at vi leverer det bedste af det bedste, så indtil videre var han ret overbevist om, at kommissæren ville gå ind for den danske model. Hvis Kommissionen kommer med noget, som går i retning af kvoter, så troede han ikke, han ville anbefale det, for det ligger ikke i den danske model.

Lykke Friis sagde, at hun var glad for, at erhvervsministeren sagde, at det, vi går ind for herhjemme, går vi også ind for i EU, men nu siger ministeren, at han vil gå ind i det med åbent sind, hvis der kommer forslag om, at der skal være kvoter.

Pia Adelsteen var glad for, at erhvervsministeren ikke ville sætte tal på, for så er vi ude over den kvotedebat, men så kom udtalelsen om det med det åbne sind, og det bekymrede hende. Kan erhvervsministeren ikke sige meget præcist: "Hvis der bliver foreslået kvoter, vil vi bekæmpe det med alle midler."

Hun spurgte, om Kommissionen har fået den danske model i sin fulde udformning.

Nikolaj Villumsen syntes, det var tankevækkende, at det lige pludselig er et land som Spanien, der er foregangsland. Det var hans erfaring – også fra politik – at det med at lade kvinder gøre noget kunne være en stor fordel. Som samfund skal man da udnytte de potentialer, der er. Regeringen har derfor fuld opbakning fra Enhedslisten til at føre en ambitiøs ligestillingspolitik.

Erhvervsministeren beklagede sig jyske temperament, idet det havde givet anledning til flere spørgsmål, og bad udvalget glemme det, han havde sagt om et åbent sind. Regeringens holdning er den danske model. Vi har sendt den danske model til Kommissionen. Vi har beredvilligt besvaret de spørgsmål, Kommissionen har stillet. Regeringen vil arbejde for den danske model i EU, ligesom den vil arbejde for den i Folketinget.

Vi har ikke sendt lovforslaget ned til EU endnu, sagde erhvervsministeren til Pia Adelsteen, fordi den ikke er lavet endnu, men når det bliver lavet, vil det blive sendt ned til EU.

Formanden takkede erhvervsministeren for samrådet og mindede om, at der bliver en ny runde med ligestillingsministeren på tirsdag.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 3170 (udenrigsanliggender – handel) den 31. maj 2012

Handelsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet om handelspolitiske sager. Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig diskutere, hvis I ønsker det.

Alle sagerne er denne gang til orientering.

1. Grøn handelsliberalisering

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (11) – bilag 431 (non-paper fra Kommissionen af 15/5-12) (fortroligt) (papirbilag omdelt på: Rådsmøde 3170 – bilag 1)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 875, senest behandlet i EUU 2/3-12)

Handelsministeren: Drøftelsen vil foregå på grundlag af et papir fra Kommissionen, som er blevet oversendt til udvalget tidligere. Som I måske husker, drøftede vi også grøn handelsliberalisering under det første udenrigsrådsmøde om handelspolitiske sager den 16. marts 2012. På det rådsmøde gav Kommissionen tilsagn om at lave et papir, der lægger op til en fremtidig styrkelse af EU's indsats inden for tre spor: multilateralt, plurilateralt, bilateralt og i forhold til håndhævelse.

Jeg forventer, at der vil være bred opbakning til at styrke EU's indsats på området, og herunder også at overveje forslaget om en plurilateral aftale for handel inden for bæredygtig energi.

Det er vigtigt, at drøftelsen lægger spor til det videre arbejde – også efter det danske formandskab.

Samlet skaber papiret og den fokus, vi har fået skabt om emnet under det danske EU-formandskab, en god platform for regeringens videre arbejde med at fremme den grønne dagsorden til gavn for både klima og vækst.

Nikolaj Villumsen bad handelsministeren redegøre for, hvor langt vi var i processen, og hvad hun forventede.

Handelsministeren pegede på, at ideerne om grøn handelsliberalisering går helt tilbage til 2001, hvor man drøftede det i WTO. Vi har hele tiden gerne villet gøre noget for miljøvenlige varer, men udviklingslandene kan ikke se deres interesse i en liberalisering på dette område. Nu er Kina og Kenya og Mexico og andre lande i det tredje verden begyndt at producere disse varer, bl.a. solfangere og vindmøller. Så den globale udfordring har ændret sig. Der er et globalt momentum, som vi må forsøge at udnytte. Vi har ikke et behov for, at aftalerne skal være multilaterale.

le, men vi vil dog gerne have, at der sker noget. Derfor har vi fået Kommissionen til at lave et optionspapir til mødet i maj, hvor der er forskellige forslag til, hvad vi kan gøre for at presse på, også når vi ikke har formandskabet længere. Det skaber også arbejdspladser i Danmark.

2. EU-Japan frihandelsaftale

– Orienterende debat

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (sammenotat side 5)

Rådsmøde 3170 – bilag 3 (henvendelse fra Landbrug og Fødevarer af 23/5-12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 874, senest behandlet i EEU 2/3-12)

EUU alm. del (10) – bilag 502 (side 1192, behandlet i EEU 6/5-11)

Handelsministeren: Det seneste møde mellem Kommissionen og Japan om forberedelserne til frihandelsforhandlinger fandt sted i begyndelsen af maj. Jeg forventer, at handelskommissæren vil orientere om udfaldet af mødet og vejen videre frem.

De foreløbige meldinger fra mødet i begyndelsen af maj er, at Japan med få undtagelser har imødekommet Kommissionens betingelser for at kunne indlede forhandlinger om en frihandelsaftale. Kommissionen har desuden understreget, at de japanske indrømmelser i forundersøgelserne er de mest vidtgående, der er set hidtil i forberedelse af frihandelsforhandlinger mellem EU og en tredjepart.

Det er i for sig meget positivt. Men det er særligt positivt set i lyset af, at forpligtelserne er indgået, samtidig med at Japan befinder sig i en meget vanskelig situation efter katastrofen sidste år.

Jeg havde derfor også gerne set, at vi på rådsmødet kunne afslutte forundersøgelserne og vedtage forhandlingsdirektiver, så Kommissionen kunne komme i gang med de egentlige frihandelsforhandlinger.

Forundersøgelserne har desværre trukket ud, især på grund af udeståender vedrørende de japanske regler for offentlige indkøb i jernbanesektoren. Derudover er Frankrig som bekendt midt i et regeringsskifte, som også sætter sit præg på kredsen af handelsministre, hvor der stadig er en vis usikkerhed i forhold til at gå videre til vedtagelse af forhandlingsdirektiver.

Men hvis alt går vel i de sidste par dage op til rådsmødet, og Japan bekræfter, at man er parat til at levere på de sidste udeståender, så vil jeg tage kontakt til de relevante europæiske kolleger og gøre mit for, at vi på rådsmødet kan afslutte forundersøgelserne for at komme videre til de egentlige frihandelsforhandlinger.

Lad mig endnu engang understrege, at der både i dansk og europæisk optik er et stort potentiale for hele EU i en frihandelsaftale med Japan, som derfor heller ikke må forsinkes unødigt. Regeringen vil derfor fortsat arbejde for en snarest mulig indledning af frihandelsforhandlinger med Japan.

3. EU-USA handelsforbindelser

– *Status*

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 442 (side 916, senest behandlet i EUU 12/3-12)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (beslutningsreferat fra mødet i Statsministeriet 19/9-11)

EUU alm. del (11) – bilag 6 (skriftlig forelæggelse 19/9-11 pga. valg)

Handelsministeren: I forbindelse med det seneste rådsmøde i marts havde vi en indledende drøftelse om arbejdet med at styrke de transatlantiske økonomiske relationer. De drøftelser vil vi fortsætte på det forestående rådsmøde. Jeg forventer, at det vil kunne ske på basis af en orientering fra handelskommissæren om status for arbejdet i højniveauarbejdsgruppen for vækst og beskæftigelse mellem EU og USA.

Der er gode muligheder for at styrke de økonomiske relationer til USA netop nu, hvor der på grund af den økonomiske situation i både USA og EU er et stort behov for at skabe vækst og beskæftigelse.

Det er vigtigt for mig at understrege, at en eventuel aftale med USA ikke skal ses som udtryk for, at en multilateral aftale – altså i WTO-regi i Doharunden – ikke længere er en prioritet. Højniveauarbejdsgruppen blev netop kun lanceret i forbindelse med det seneste EU/USA-topmøde, fordi det allerede forinden stod klart, at der ikke på kort sigt var udsigt til at afslutte forhandlingerne om Dohaudviklingsrunden.

4. EU-Canada frihandelsaftale (CETA)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (sammenotat side 9)

Handelsministeren: Der vil selvfølgelig være en gennemgang af forhandlingsrunden i Bruxelles og forventningerne til den videre proces.

Forhandlingerne mellem Canada og EU har fra starten være præget af forhandlingsvillighed fra begge parter. Det betyder, at ca. 75 pct. af aftalen nu er færdigforhandlet.

Vi er nu på vej ind i slutspillet. Der er opnået fuld liberalisering på 99 pct. af toldlinjerne, hvoraf 96 pct. vil træde i kraft, så snart aftalen er færdig. Kommissionen vurderer, at vi kan være helt færdige med aftalen ved udgangen af i 2012.

I skal vide, at en omfattende og ambitiøs frihandelsaftale klart er i Danmarks interesse. Derfor er det også vigtigt, at aftalen bliver forhandlet ordentligt på plads, frem for først og fremmest at gå efter en hurtig afslutning.

Vi har betydelige offensive interesser i, at frihandelsforhandlingerne anvendes som løftestang til forbedring af beskyttelsen af den innovative farmaceutiske industris intellektuelle ejendomsrettigheder. Andre offensive danske interesser omfatter bl.a. liberaliserede rammevilkår for maritime tjenesteydelser samt mejeri- og fjerkræsområdet.

Jakob Ellemann-Jensen kom ind på Canada i forbindelse med drøftelsen af dagsordenens punkt 6.

5. EU-Indien frihandelsaftale

- Status

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 12)

EUU alm. del (10) – bilag 392 (henvendelse af 3/5-11 fra læger uden Grænser)

EUU alm. del (10) – bilag 364 (grundnotat af 7/4-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 508 FO, senest behandlet i EUU 9/12-11)

EUU alm. del (11) – bilag 28 (side 1617, behandlet i EUU 9/9-11)

EUU alm. del (10) – bilag 502 (side 1196, behandlet i EUU 6/5-11)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen støttede varmt frihandelsaftaler, som er med til at skabe vækst for begge parter.

Da Dansk Folkeparti tidligere har været bekymret for, hvordan selvstændige omfattes af reglerne i frihandelsaftalen, og LO stadig skriver om det, spurgte Pia Adelsteen, om også selvstændige omfattes af reglerne om offentlige udbud, sådan at de skal overholde de krav, der stilles vedrørende løn, så vi undgår social dumping. Hun spurgte vedrørende Indien, men sådan set vedrører det alle frihandelsaftaler.

Nikolaj Villumsen delte den bekymring, som 3F og LO nærer.

Handelsministeren var glad for, at Dansk Folkeparti støttede den linje, regeringen følger, nemlig at frihandel faktisk er med til at understøtte vækst og jobskabelse – og i øvrigt også produktionen i Danmark. I relation til Indien er der stadig diskussion om offentlige udbud, idet vi skal være sikre på, at det, vi aftaler med den indiske føderale regering, også gælder i delstaterne.

Med hensyn til de selvstændige er der givet tilbud vedrørende tjenesteydelser, men sagen er ikke færdigforhandlet, og Indien har stadig væk ikke godtaget EU's tilbud, ligesom det, der er tilbudt fra indisk side, ikke er tilfredsstillende for EU.

Med hensyn til selvstændige har vi sagt ja til, at der kommer en kvote på 600 indere inden for forskellige kategorier, men der er i øjeblikket 2200 indere i Danmark, så det er ikke noget problem.

6. EU-Kina handelsforbindelser

– Orienterende drøftelse

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 16)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 8 (beslutningsreferat fra mødet i
Statsministeriet 19/9-11)

EUU alm. del (11) – bilag 6 (skriftlig forelæggelse 19/9-11 pga.
valg)

Handelsministeren: Under frokosten vil vi drøfte status for de økonomiske og handelsmæssige forbindelser til Kina.

Det er helt unødvendigt i dette forum at konstatere, at Kina er en central strategisk prioritet for EU. Det gælder ikke mindst på det økonomiske og handelsmæssige område.

Det kinesiske marked indeholder fortsat store muligheder for europæiske virksomheder, men rummer samtidig mildt sagt også betydelige udfordringer. Derfor har vi i EU-kredsen løbende drøftet, hvordan vi bedst håndterer mulighederne og udfordringerne til fælles fordel for både Kina og EU.

Det er meget positivt, at EU og Kina på det seneste topmøde i februar nåede til principiel enighed om at indlede forhandlinger om en investeringsaftale, som bl.a. skal omfatte øget markedsadgang både for kinesiske virksomheder i Europa og for europæiske virksomheder i Kina. Det mener jeg er i vores fælles interesse.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvor langt man er i processen med hensyn til immaterielle rettigheder i relation til Kina og Canada, idet beskyttelse af immaterielle rettigheder er noget, der betyder meget for danske virksomheder. I forhold til Canada er der problemer med hensyn til patenters varighed.

Han spurgte, hvor meget menneskerettigheder fylder i forhandlingerne med Kina, og om der er nogen form for bevægelse.

Handelsministeren indrømmede, at beskyttelse af immaterielle rettigheder er en stor udfordring. Mange af vores virksomheder eksporterer farmaceutiske produkter, og vi skal sikre deres patenter. Det er et udestående spørgsmål. Handelsministeren forestillede sig ikke, at sagen bliver løst, før vi er i slutspillet i forhandlingerne.

Vi har også en udfordring med hensyn til intellektuelle rettigheder, som vi har diskuteret med den kinesiske regering, som også er interesseret i at sætte fokus på dette problem. Hvis det lykkes EU at få en investeringsaftale med Kina, troede handelsministeren, danske virksomheder ville få det bedre.

Vi tager menneskerettighedsspørgsmålet op i hver eneste frihandelsaftale, hvor det er et selvstændigt kapitel.

7. Forslag til forordning om autonome handelspræferencer for Pakistan

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (udenrigsanliggender – handel) men forventes vedtaget på et senere rådsmøde.*

KOM (2010) 0552

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferater:

EUU Alm. del (09) – bilag 558 (side 1571, senest behandlet i

EUU 9/9-10)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til den sag, der foreligger om en pakistaner, som er blevet fængslet, fordi han havde hjulpet med at fange Osama Bin Laden, og spurgte, om det var noget, handelsministeren havde med i tankerne.

Handelsministeren mente, der kunne stilles mange kritiske spørgsmål til den pakistanske regering, men hun troede ikke, løsningen var at isolere Pakistan, hverken politisk eller økonomisk. Vi er nødt til at gå i dialog med Pakistan og give dem adgang til det europæiske marked for at understøtte Pakistans udvikling efter katastrofen i Pakistan. De sydeuropæiske lande har været forsigtige med at give for mange indrømmelser, men fra dansk side har bl.a. den tidligere udenrigsminister Lene Espersen lagt stor vægt på, at vi skal bidrage til en genopretning af landet, bl.a. ved at give Pakistan særlige toldpræferencer. Nu lægger man op til halvandet års adgang til vore markeder.

8. Åbning af forhandling om en frihandelsaftale med Vietnam

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Handelsministeren: På rådsmødet vil vi formelt godkende, at Kommissionen indleder forhandlinger om en frihandelsaftale med Vietnam. Der forventes ikke diskussion under punktet, da der er bred enighed blandt landene om at indlede forhandlingerne.

De går helt tilbage til 2007, hvor man drøftede ASEAN-landene. Dengang kunne man ikke lave en bred aftale, og man valgte at tage landene enkeltvis for at komme i gang med dialogen. Det synes jeg var positivt.

9. Argentinas nationalisering af det spanske energiselskab REPSOL's aktier i det argentinske energiselskab YPF

-- *Orientering*

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samienotat side 22)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslistens indstilling er, at vi på ingen måde skal hjælpe det multinationale selskab REPSOL med at sagsøge Argentina, som har truffet en demokratisk beslutning om nationalisering.

Handelsministeren sagde, at REPSOL er et spansk firma, og den spanske stat har bedt Kommissionen om at hjælpe. Som vi ser det, er der nogle internationale regler, man skal overholde, hvis man eksproprierer, herunder at man skal betale kompensation. Det skal Argentina gøre, og det forventer vi sker.

10. Handelspolitikens bidrag til den europæiske vækst

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3170 – bilag 2 (samlenotat side 25)

Handelsministeren: Som I ved, var der ekstraordinært EU-topmøde i onsdags. Hovedemnet var, hvordan vi får gang i den europæiske vækst igen. Handelspolitikken er en central komponent. Formandskabet har sat punktet på dagsordenen, så handelsministrene kan få en fokuseret drøftelse af deres bidrag til de drøftelser om vækst, der finder sted i Det Europæiske Råd. Drøftelsen mellem handelsministrene skal også ses som et bidrag til forberedelsen af det næste topmøde i Det Europæiske Råd, som finder sted den 28.-29. juni 2012.

75 pct. af EU-landenes handel går til andre EU-lande, så hvis Europa skal i gang med væksten igen, skal vi eksportere ud af EU.

Jeg forventer, at vi vil blive enige om, at EU's handel med omverdenen – og dermed den eksterne efterspørgsel efter EU's varer og tjenesteydelser – er en afgørende motor for den europæiske vækst. Jeg forventer også, at der vil være enighed om, at det fortsat bør være en topprioritet for EU at drive frihandelsforhandlingerne med de væsentligste handelspartnere fremad, både multilateralt, plurilateralt og bilateralt. Vi har blik for EU's overordnede interesse i at skabe vækst og arbejdspladser i Europa.

Nikolaj Villumsen ville gerne høre, hvad der mere præcist lå i sagen, og spurgte, hvad regeringen har tænkt sig at tage af initiativer som formandskab for at prioritere den.

12. Siden sidst – GSP-forordningen og investeringsforordningen

Handelsministeren: Jeg vil afslutningsvis gerne knytte et par ord til to forordninger på det handelspolitiske område, som er blevet forhandlet under dansk EU-formandskab, og hvor vi nu praktisk talt er nået i mål. Jeg vil på rådsmødet den 31. maj kort orientere om begge sager.

Det drejer sig om GSP-forordningen, som vi har forelagt forhandlingsoplæg om her i udvalget tidligere.

Der foreligger nu en politisk aftale med Europa-Parlamentets udvalg for international handel. Der udestår fortsat den formelle proces, hvor INTA skal indstille til Europa-Parlamentets plenarforsamling at stemme for GSP-forordningen. Vi forventer, at det vil ske enten i juni eller juli. Aftalen er sådan set på plads. Herefter skal aftalen godkendes endeligt i Rådet.

I forhold til investeringsforordningen er der aftalt et sidste dialogmøde på tirsdag, hvor en aftale forventes at komme på plads, det vil sige inden rådsmødet. Rådet skal herefter vedtage sin fælles holdning, hvorefter forordningen skal vedtages af Parlamentet i en tidlig anden behandling.

Hvis begge dele falder på plads, tror jeg, jeg vil klappe ad mine embedsmænd ovre i Udenrigsministeriet, for det har virkelig krævet en stor indsats.

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3168 (almindelige anliggender) den 29. maj 2012

Formanden henviste ved forhandlingernes begyndelse til, at der dagen igennem havde været vanskeligheder ved at få regeringen til at besvare spørgsmål, hvilket hun ville rejse over for den minister, som koordinerede regeringens EU-politik, nemlig europaministeren. Såvel under dagsordenens punkt 2 som under dagsordenens punkt 3 havde udvalget spurgt til, hvorfor der var sket en ændring i regeringens holdning fra februar til maj. I samlenotatet vedrørende Connecting Europe faciliteten, som var sendt i februar, stod der, at regeringen mente, stigningen skulle være "væsentligt lavere end foreslået af Kommissionen", mens der i samlenotatet fra maj stod, at faciliteten skulle oprettes "inden for en samlet set ansvarlig ramme". Regeringen må kunne give en forklaring på, hvorfor der er sket denne ændring i regeringens holdning.

Merete Riisager pegede på, at der også er et problem med forældede høringsvar, hvor ministre siger, at der er taget højde for de indvendinger, der er fremkommet fra organisationerne.

Formanden tilføjede, at angående det sidste havde udvalget givet regeringen det råd, at den kunne fremsende korrigerende noter, hvis der skete ændringer efter udarbejdelsen af samlenotaterne.

Europaministeren: Allerst i forhold til de faldne bemærkninger: Jeg har ikke været til stede i udvalget under de to ministres fremlæggelse, men jeg vil tage de bemærkninger, der er kommet fra udvalget, med til de to ministre. Så håber jeg da, at der kan findes en god afklaring af, hvad der måtte have været af udestående mellem udvalget og ministre.

Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender, som finder sted på tirsdag. Alle punkterne er denne gang til orientering.

1. EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020

– Politisk drøftelse

KOM (2011) 0500, KOM (2011) 0403, KOM (2011) 0398, KOM (2011) 0510, KOM (2011) 0511, KOM (2011) 0512, KOM (2011) 0737, KOM (2011) 0738, KOM (2011) 0739, KOM (2011) 0740, KOM (2011) 0742

Rådsmøde 3168 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2011) 0500 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 27/7-11) (udgiftssiden)

KOM (2011) 0510 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 27/7-11) (indtægtssiden)

KOM (2011) 0500 – bilag 1 (den franske regerings erklæring)

KOM (2011) 0500 – bilag 2 (henvendelse fra Europa-Kommissionens repr. i Kbh.)

KOM (2011) 0500 – bilag 4 (henvendelse fra Concord Danmark af 9/11-11)

EU-note (10) – E 53 (note af 10/8-11 om EU's flerårige finansielle ramme)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 23/3-12 (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (11) – bilag 419 (side 659, behandlet i EUU 20/1-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 402, behandlet i EUU 30/11-11)

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 207, behandlet i EUU 11/11-11)

EUU alm. del (11) – bilag 28 (side 1608, behandlet i EUU 9/9-11)

Rådsmøde 3106+3107 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 13/7-11)

Europaministeren: På rådsmøderne vedrørende almindelige anliggender i marts og april havde vi de første politiske drøftelser af infrastrukturfaciliteten, samhørighed og vækstpolitikkerne under budgetkategori 1, landbrug under budgetkategori 2, sikkerhed og borgerskab under kategori 3, det globale Europa under kategori 4 og administration under kategori 5. Det uformelle Økofin i marts drøftede blandt andet indtægtssiden. Dermed har Rådet haft en første drøftelse af alle hovedelementerne i den kommende MFF-aftale.

De hidtidige drøftelser er sket på baggrund af de første og meget foreløbige udkast til delelementer af den endelige aftaletekst for disse kategorier – den såkaldte "forhandlingsboks". Forhandlingsboksen udgør en skitse til den endelige aftale indeholdende en lang række optioner baseret på Kommissionens forslag samt formandskabets vurdering af forhandlingssituationen i Rådet. Forhandlingsboksen indeholder ikke på nuværende tidspunkt forslag til konkrete beløb eller talspænd for det overordnede udgiftsniveau eller de enkelte kategorier. Det er p.t. forventningen, at der ikke vil komme tal i forhandlingsboksen under det danske

formandskab, men at medlemslandene foretrækker at vente med dette til efteråret.

Formandskabet lægger op til, at medlemslandene på rådsmødet på tirsdag drøfter et første udkast til denne samlede forhandlingsboks. Dermed får medlemslandene mulighed for at drøfte det samlede aftaleudkast og ikke kun delelementer.

Målet for formandskabet er – i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december – at forhandlingsboksen, som fremlægges fra formandskabets side med henblik på behandling på Det Europæiske Råd i juni, kan danne basis for de afsluttende forhandlinger senere på året. Det Europæiske Råd har i december 2011 tilkendegivet, at man ønsker, at forhandlingerne afsluttes inden udgangen af 2012.

Set fra national dansk side lægger regeringen vægt på, at EU's budget skal afspejle, at medlemsstaterne for øjeblikket gennemfører væsentlige bestræbelser for at konsolidere deres offentlige finanser. Kommissionens forslag er i lyset heraf klart for højt. Konkret mener regeringen, at udgiftsniveauet bør reduceres med minimum 100 milliarder euro i forhold til Kommissionens udspil.

I den forbindelse mener vi fra regeringens side, at særligt samhørighedsbudgettet, landbrugsbudgettet og udgifterne til administration bør reduceres væsentligt – også for at skabe råderum til at finansiere de mest vækst- og beskæftigelsesfremmende politikker som forskning, innovation og uddannelse.

På indtægtssiden finder regeringen det afgørende at fastholde medlemslandenes eneret til skatteopkrævning. Men fra dansk side vil man gerne drøfte reformer af indtægtssystemet, der for eksempel anvender et andet beregningsgrundlag end det nuværende moms- og BNI-beregningsgrundlag, idet beregningsgrundlaget og satserne for indtægtskilderne som hidtil skal defineres af medlemslandene. Hertil kommer vores velkendte krav om korrektion af det danske EU-bidrag.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012

– Politisk drøftelse

Kommenteret dagsorden

Rådsmøde 3168 – bilag 1 (sammenotat side 15)

På rådsmødet på tirsdag vil der være en kort indledende drøftelse af den kommenterede dagsorden for mødet i Det Europæiske Råd den 28.-29. juni.

Det er i regeringens øjne helt afgørende, at Europa igen får sat gang i væksten og skabt nye arbejdspladser, og som led i forberedelsen af mødet den 28.-29. juni mødtes medlemmerne af Det Europæiske Råd derfor allerede i onsdags til en uformel drøftelse af, hvordan vi bedst muligt fremmer vækstdagsordenen.

Dette vil også være hovedemnet for Det Europæiske Råd i juni, hvor stats- og regeringscheferne igen skal drøfte en række økonomiske emner med særligt fokus på, hvordan man skaber vækst og beskæftigelse i Europa, samtidigt med at medlemslandene konsoliderer budgetterne og anvender pengene bedre og mere effektivt.

På mødet i juni vil man blandt andet skulle afslutte det europæiske semester med godkendelse af de landespecifikke anbefalinger. Derudover vil man også skulle drøfte, hvordan EU kan udbyde sine handels- og investeringsforbindelser med vigtige samarbejdspartnere i tredjelande.

Et andet centralt emne på dagsordenen bliver den første substantielle drøftelse af EU's kommende flerårige budget for perioden 2014-2020 – som jeg netop har redegjort for det – med henblik på at levere et solidt grundlag for en aftale om MFF senere på året under cypriotisk formandskab. Også her vil der være særlig fokus på vækst, og hvordan EU-budgettet kan bidrage til dette.

På Det Europæiske Råds møder i juni er der også tradition for at drøfte retlige og indre anliggender, og der lægges derfor op til at gøre status over de væsentligste sager på området. Det gælder blandt andet Schengen og asylområdet.

Endelig er det også muligt, at optagelsesforhandlinger med Montenegro vil være på dagsordenen for mødet. Danmark og EU har en stærk interesse i et aktivt engagement på Balkan. Jeg besøgte selv Montenegro i februar, og så sent som i sidste uge var jeg igen på Balkan, hvor jeg ved selvsyn kunne konstatere, at EU's tiltrækningskraft fortsat er stor, og at EU gør en forskel.

Drøftelsen på tirsdag er som sagt kun indledende, og jeg vil derfor vende tilbage med en mere detaljeret forelæggelse forud for rådsmødet for almindelige anliggender den 26. juni.

Lykke Friis glædede sig over det, europaministeren sagde om situationen på Balkan med hensyn til Kroatien og Montenegro. Når man ser på situationen i Serbien, trænger man jo til gode nyheder fra den region. Der er en fare for, at vi er så optaget af krisen i Europa, at vi glemmer Balkan.

Hun fornemmede på dagspressen, at der i regeringen havde været stor glæde over, at Hollande vandt præsidentvalget i Frankrig, men det har jo ført til, at der er skabt betydelig usikkerhed omkring den tyske ratifikation af både finanspagten og redningsfonden. Den danske statsminister har givet udtryk for, at Hollande har bidraget positivt til vækst dagsordenen. Alle er enige om, at vi skal prøve at skruer en vækstpakke sammen, inden Danmark overgiver formandskabet den 1. juli. På denne baggrund spurgte Lykke Friis, om den danske regering arbejder med nogle konkrete ideer, som man kan smække på bordet i slutspillet op til topmødet i slutningen af juni. Hun tilføjede, at hun hidtil ikke havde set Danmark komme med noget selv, hvilket også kunne være vanskeligt, når vi ikke var medlem af euroen. Hun havde set i dagspressen, at Tyskland har en 6-punkts plan, der kan involvere en "speciel economic zone".

Europaministeren takkede for opbakningen fra Lykke Friis, når det gælder det vestlige Balkan. Det er vigtigt, at vi knytter de lande til os, som er parat til at få en tættere tilknytning, men før de kan blive kandidatlande og til sidst også medlemslande, skal de gøre deres hjemmearbejde. De skal ikke være medlemmer, før de er klar til det. Han var glad for, at vi nu kan tage de næste skridt, forhåbentlig både når det gælder Kroatien og Montenegro. Tidligere på året blev der også givet grønt lys til, at Serbien kunne få kandidatstatus. I den forbindelse sagde europaministeren, at den nye serbiske præsident, Nolic, og den nye serbiske regering, der måtte blive dannet, må leve op til de aftaler, man har lavet. Vi er parat til at tage yderligere skridt i forhold til Balkan. Det har været et meget klart signal fra det danske EU-formandskab.

Med hensyn til vækst dagsordenen ville europaministeren lade det være op til den tyske regering at beslutte, hvad der skulle ske med hensyn til ratifikation i Tyskland af finanspagten. Regeringen havde hilset valget af Hollande velkommen, men valget er truffet af det franske folk. Europaministeren havde fået bekræftet så sent som dagen før ved besøg hos den franske europaminister i Paris, at den franske regering ønsker en dagsorden, der kan skabe vækst og udvikling og jobs i Europa, og det skal gøres på en ansvarlig måde. Han betegnede det som en af de store misforståelser, der er i europæisk politik, at der skulle være to veje, en Merkel-vej, som går ud på konsolidering, og en Hollande-vej, som går ud på at bruge flere penge. Han troede faktisk, der var en tredje vej, nemlig en vej, hvor man fører en meget ansvarlig finanspolitik, samtidig med at man skaber vækst og jobs. De to ting spiller vældig godt sammen i det danske formandskabs optik.

Med hensyn til hvad regeringen vil arbejde med, henviste europaministeren til, at vi har fået en opgave på det topmøde, der var mellem stats- og regeringscheferne, nemlig at vi sammen med van Rompuy skal fremlægge et forslag til en vækstpakke i forbindelse med stats- og regeringschefernes møde sidst i juni måned. Det er vi også i gang med at sondere terrænet for i forhold til de andre lande i Europa. Der er mange byggesten, der kan indgå i en sådan løsning. Dels reformer af det indre marked, som vi sætter højt på dagsordenen, og som vi arbejder målrettet på. Det er en fælles prioritet for det store flertal i det danske Folketing. Der er det europæiske patent. Energieffektiviseringsdirektivet er en svær sag, som vi arbejder målrettet på det ved bilaterale forhandlinger. Vi ser gerne, at man

gennemfører strukturreformer i medlemslandene. Der er de bilaterale handelsforhandlinger. De såkaldte projektfonde skal også tænkes med. Her glædede europaministeren sig over, at det inden for de sidste dage faktisk er lykkede at få enighed mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, hvordan de kan bygges op. Der er altså mange elementer, vi kan bygge på, og vi vil da gerne lade os inspirere af, hvad der kommer fra andre lande. Vor opgave er at lave et forslag, der kan samle opbakning fra alle 27 lande.

Europaministeren sagde, at efter sit besøg hos den franske regering dagen før var han optimistisk i forhold til, at Hollande ville bidrage positivt til den europæiske udvikling, forhåbentlig i et tæt samarbejde med Tyskland.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvad det er, der har gjort, at regeringen er blevet mere optimistisk med hensyn til at Danmark kan få en rabat på 1 mia. kr.

Pia Adelsteen spurgte, om regeringen ligesom den tidligere regering ville nedlægge veto mod EU's budget, hvis vi ikke får en rabat på 1 mia. kr.

Mens Tyskland udskyder sin ratifikation af finanspagten, og Hollande ønsker, at den skal genforhandles, skal vi i Danmark vedtage den på torsdag i næste uge. Mener europaministeren ikke, der sker noget i den sag, f.eks. ved at der vedtages f.eks. et annex til finanspagten, når vi åbenbart vil vedtage den, som om intet var hændt?

Lykke Friis spurgte, om europaministeren havde nogle nye informationer om den tyske ratifikation.

Det glædede hende, at europaministeren var blevet positivt stemt, da han besøgte sin franske kollega, men hun ville gerne vide, hvorfor han var blevet positivt stemt. Hun havde læst i den internationale presse, at det helt nye store dyr i åbenbaringen var, at Hollande på mødet i onsdags var sprunget ud som tilhænger af eurobonds. Hun vidste godt, at den danske regering ikke har nogen holdning til eurobonds, men så må man lade være med at give indtrykket af, at Danmark styrer den overordnede proces, sådan som statsministeren giver udtryk for.

Nikolaj Villumsen pegede på, at der skal være valg i Grækenland inden topmødet, og at der kan komme en ny græsk regering, som ikke ønsker at overholde den aftale, som den tidligere regering har indgået med EU. På den baggrund spurgte han, om Danmark vil respektere det demokratiske valg, som det græske folk træffer den 17. juni.

For ham lød det, som om man både ville blæse og have mel i munden, når man siger, at man vil fortsætte Merkels nedskæringslinje og skabe arbejdspladser. Han pegede dog på, at man kunne få penge i kassen ved at beskatte de banker og spekulanter, som havde skabt krisen.

Eva Kjer Hansen ville gerne i relation til udvalgets tidligere diskussioner om regeringens forhandlinger om EU's offentlighedslov have europaministeren til at kommentere overskrifter som "Minister mørklægger EU". Overskriften stammede fra dagens mediedækning, og det harmonerer dårligt med det ministeren sidst sagde om denne sag.

Europaministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at regeringen har den holdning, at det ville være en god idé at afskaffe alle rabatter i EU, men hvis vi ikke kan komme igennem med det – og det er der en vis sandsynlighed for – synes vi til gengæld, det er rimeligt, at Danmark får en rabat, der svarer til 1 mia. kr. Det er et synspunkt, der er bred tilslutning til i Folketinget, og det er det, vi må rettet arbejder efter. Det er de andre lande bekendt, når vi i andet halvår af 2012 skal lave en aftale.

Det er ikke regeringens holdning, at vi skal lade være med at ratificere finanspagten, som europaministeren mente var til gavn for Danmark og til gavn for Europa. Det er fornuftigt, at der kommer styr på butikken. Men vi mener ikke, finanspagten kan stå alene. Vi må gennemføre nogle vækst- og jobtiltag. Han var ikke enig med Pia Adelsteen i, at vi her i maj måned – måneder inden man sætter sig til forhandlingsbordet – skal kaste en vetotrussel på bordet. Vi taler med de andre lande og fremfører vore gode argumenter. Han var meget optimistisk med hensyn til, at vi vil få et fuldt tilfredsstillende resultat.

Europaministeren svarede Lykke Friis, at han på mødet med sin tyske kollega i onsdags ikke havde fået nye informationer om den tyske ratifikation af finanspagten. Det var ikke et emne, der blev bragt op.

Med hensyn til vækstpakken sagde europaministeren, at han mødte en fransk regering, som er i arbejdstøjet, og som rigtigt gerne vil give sit bidrag til, at Danmark sammen med van Rompuy kan fremlægge en vækstpakke. Man er dybt optaget af, at det skal være en ansvarlig vækst, der ikke bliver baseret på, at man skaber mere gæld.

Det er rigtigt, at når det gælder eurobonds, er der en forskel på holdningen i Tyskland og Frankrig. Der blev dog på mødet i onsdags opnået en forståelse for, at det er noget, man skal kigge på. Men det er ikke noget, der kan træde i kraft på kort sigt, fordi det kræver traktatændringer. Da Danmark ikke er en del af euroen, skal Danmark ikke være med til at beslutte, om der skal udstedes eurobonds.

Europaministeren bekræftede i svaret til Nikolaj Villumsen, at Danmark vil acceptere demokratiske valg i Grækenland. Vi ser med spænding frem til valgresultatet. Det er klart, at en ny regering i Grækenland må forholde sig til de aftaler, som Grækenland har indgået. Vælger en ny regering en helt anden kurs, så foreligger der en ny situation i forhold til det samarbejde, man har med de øvrige 26 medlemslande.

I anledning af Eva Kjer Hansens spørgsmål om offentlighedsloven i EU sagde europaministeren, at han ikke havde til hensigt at mørklægge noget; tværtimod går vi ind for åbenhed og transparens i EU. Men man er nødt til at forstå, at vi i dette halvår har to forskellige roller i EU. Regeringen fremfører danske synspunkter, men samtidig er den formandskab, der skal forsøge at forene alle 27 medlemslande. Personligt syntes europaministeren, at det, Rådet kunne blive enig om, indebar et ganske restriktivt mandat. Hvis det havde været op til Danmark alene, havde der været lagt op til en mere åben linje. Den gode nyhed er, Parlamentets udgangspunkt ligger et stort stykke fra det forhandlingsmandat, som Rå-

det har givet formandskabet. Hvis der kan laves en aftale, mente europaministeren, den ville gå mere i retning af de danske synspunkter.

Jakob Ellemann-Jensen efterlyste svar på sit spørgsmål og henviste til, at den nuværende statsminister inden valget havde udtalt, at det ville være dybt uansvarligt at regne med de penge, og at den nuværende udenrigsminister havde kaldt dem "funny money". Der må være sket et eller andet, siden regeringen nu regner dem med i sin 2020 plan.

Pia Adelsteen sagde, at når hun spurgte, om Danmark ville nedlægge veto, hvis vi ikke får rabat, var det fordi den tidligere finansminister, Klaus Hjorth Frederiksen, havde været anderledes klar i mælet og truet med at nedlægge veto.

Hun gentog sit spørgsmål om, hvorfor vi skal godkende finanspagten i næste uge, når det er uklart, hvordan den ender med at se ud.

Det irriterede hende græseløst, at europaministeren kunne sidde og sige, at vi ikke har nogen holdning til eurobonds, når regeringen samtidig ønsker, at vi skal være medlem af euroen på et tidspunkt.

Eva Kjer Hansen havde sjældent hørt en minister tage så stærkt afstand fra det forhandlingsmandat, han selv har lagt frem, og glæde sig så voldsomt over Europa-Parlamentets kritik af det. Vil det sige, at europaministeren er enig i den kritik, som Dansk Journalistforbund har fremsat?

Hun forstod, at europaministeren ikke konkret ved, hvad de franske ønsker med hensyn til vækstpakken går ud på. Sagen har efterhånden stået på dagsordenen i lang tid, så hvornår har europaministeren et bud på, hvad der kommer til at ske med vækstpakten?

Europaministeren gentog sit svar til Jakob Ellemann-Jensen vedrørende rabatten.

Han sagde til Pia Adelsteen, at vi har en klar forventning om, at vi kan komme i mål uden at gå til forhandlingerne med trukket seksløber.

Han mente, det var fornuftigt at vente med at tage stilling til, om vi vil have eurobonds engang i fremtiden, til vi ser, hvad det bliver til.

I svaret til Eva Kjer Hansen vedrørende åbenhed understregede europaministeren, at vi som Danmark fremfører det nationale synspunkt, nemlig mest mulig åbenhed, men vi må bare konstatere, at det desværre ikke er et synspunkt, som alle andre lande er enige i.

Han var ikke enig med Dansk Journalistforbund i, at det hele er et skridt i den forkerte retning.

Med hensyn til vækstpakten ville europaministeren lige lade den nye franske regering sætte sig i stolen. I øvrigt er vækstpakten ikke kun et spørgsmål om at lægge alle mulige nye ting frem på bordet; det kan også være at gennemføre det, man har snakket om. I den forbindelse nævnte europaministeren igen flere eksempler, bl.a. patentdomstolen. Udspillet fra formandskabet og van Rompuy vil komme, når vi får et samlet overblik over, hvordan holdningerne er hos de 27 medlemslande. Det vil naturligvis komme forud for mødet mellem stats- og regeringscheferne, som bliver det sidste møde under det danske formandskab.

Lykke Friis pegede på, at regeringen fremstillede det som noget positivt, at Holland vandt, idet der nu var kommet ny vind i sejlene på de skibe, som regeringen havde sat i søen. Det var derfor, hun stiftfærdigt havde spurgt, hvad det så konkret var, Hollande havde foreslået. Det fik hun bare ikke noget svar på.

Hun ville gerne have en orientering om, hvordan det går med ratifikationen i de andre lande, inden vi skal ratificere i Danmark.

Til sidst nævnte hun, at UK havde taget diskussionen om Ukraine og en eventuel ministeriel boykot af verdensmesterskaberne i fodbold op igen, og spurgte, hvornår den kommer op i EU-sammenhæng.

Jakob Ellemann-Jensen måtte konstatere, at der med hensyn til rabatten ikke er noget, der har ændret sig, siden vi fik en anden regering. Der er blot tale om den sædvanlige perspektivforskydning. Tingene ser markant anderledes ud, når man får regeringsbrillerne på.

Pia Adelsteen spurgte, om europaministeren kunne mærke, at der tidligere havde været en, som var kommet til forhandlingerne om rabatten med en revolver.

Med hensyn til eurobonds havde hun forståelse for, at det var eurolandene, som skulle træffe den beslutning, men hvis de indfører eurobonds med solidarisk hæftelse, vil regeringen så stadig mene, at vi skal være med i euroen?

Merete Riisager blev også indigneret over, at europaministeren ikke ville svare på spørgsmålet om eurobonds. Uanset hvad der sker, kommer det da til at påvirke Danmark.

Hun spurgte, hvad man egentlig mener med vækst. Mener man vækst som forbrug eller vækst som forbedret konkurrenceevne.

Europaministeren troede, at med Hollandes sejr havde man fået en regering, der sagde, at det er vigtigt, at man går på to ben i europæisk politik. Det er grundlæggende en god nyhed, for det er også den danske position. Desuden er det også den tyske position. Der kan være nuanceforskelle, der kan være konkrete byggesten, som man ser forskelligt på, f.eks. eurobonds. Men grundlæggende er vi i en situation i europæisk politik, hvor man er enige om, at det er den vej, man skal gå. Han kunne ikke genkende Lykke Friis' beskrivelse af, at vi skulle have givet udtryk for, at Danmark havde stået alene indtil Hollandes valgsejr.

Vi følger tæt ratifikationen i Tyskland, men det er til syvende og sidst Tyskland, der træffer den beslutning.

Europaministeren forventede ikke, at Ukraine ville komme op på det kommende rådsmøde. Han ville undersøge, om det kunne komme op på udenrigsministrenes møde.

NOT Noget andet, regeringen vil undersøge, er, hvordan det går med ratifikationerne i de forskellige lande. Det ville regeringen lave et papir på, som den ville oversende til Europaudvalget.

Angående rabatten troede europaministeren ikke, nogen lande kunne være i tvivl om det danske synspunkt.

Der foregår en diskussion om eurobonds, men vi kender ikke den konkrete udformning, disse eurobonds måtte få. Det er klart, at hvis Danmark på et tidspunkt skal være med i euroen, så vil det være på de vilkår, der gælder på det tidspunkt. Europaministeren betegnede det dog som en hypotetisk diskussion, for regeringen har ingen planer om at holde folkeafstemning om euroen i Danmark i denne valgperiode.

3. Forberedelse af G20-topmødet i Los Cabos den 18.-19. juni 2012

– *Orientering*

Rådsmøde 3168 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 439 (side 813, senest behandlet i EUU 29/2-12)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Kroatiens tiltrædelsesforberedelser

– Politisk drøftelse/rådskonklusioner

KOM (2012) 0186

Rådsmøde 3168 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Europaministeren: Spørgsmålet om monitorering af Kroatien bliver genstand for rådskonklusioner og formentlig også en kort drøftelse på rådsmødet på tirsdag. I forbindelse med afslutningen af optagelsesforhandlingerne i juni sidste år kunne det konstateres, at Kroatien i tilstrækkelig grad levede op til de krav og kriterier, som var fastsat for at kunne lukke de sidste forhandlingskapitler. Dermed kunne forhandlingerne afsluttes.

Men for at sikre, at Kroatiens reformkurs forbliver på rette vej, var der blandt medlemslandene enighed om at etablere en styrket monitorering af Kroatien. Denne skal køre i tiden frem til tiltrædelsen den 1. juli 2013 og skal overvåge, om Kroatien leverer på de forpligtelser, landet påtog sig ved forhandlingsafslutningen, og som er indført i selve tiltrædelsestraktaten.

Kommissionen har som led i dette arbejde udarbejdet en rapport, som danner grundlag for de rådskonklusioner, der skal vedtages på rådsmødet. Rapporten fokuserer på udviklingen inden for det retlige område samt på området for konkurrencepolitik, herunder særligt Kroatiens vanskelige arbejde med privatisering og omstrukturering af tidligere statsstøttede skibsværfter. Rapporten kommer også kort ind på udviklingen inden for de øvrige dele af EU-retten.

Jeg er meget glad for, at det af rapportens hovedkonklusion fremgår, at tingene går den rigtige vej i Kroatien. Kroatien gør samlet set fremskridt og er generelt godt på vej i sine forberedelser til medlemskab. Særligt det helt centrale retsområde fremhæves, hvor Kroatien har fortsat sit arbejde med at fremme uafhængigheden, effektiviteten, stringensen og ansvarligheden i det kroatiske retssystem.

Der er dog fortsat udeståender. Arbejdet med omstruktureringen af skibsværfter har trukket ud. Og på retsområdet er der – trods de vigtige fremskridt som konstateres – brug for yderligere opfølgning med henblik på at konsolidere de realiserede fremskridt. Mange steder handler det også om at afse de nødvendige ressourcer til at styrke sagsbehandlingskapaciteten hos politi og retsvæsen – blandt andet med henblik på at sikre, at bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet bliver mere effektiv.

Alt i alt forekommer Kroatien at være på rette vej. Derfor støtter vi fra dansk side en linje, som på den ene side anerkender de fremskridt, som er gjort fra kroatisk side i retning af videreførelse og konsolidering af reformindsatsen, og på den anden side sender klare signaler til Kroatien om den vigtighed, man i Rådet tillægger Kroatiens leven op til de forpligtelser, som landet påtog sig ved forhandlingsafslutningen i juni 2011 og i tiltrædelsestraktaten.